

*Fregata „Regina Maria” la NIRIIS 07
„Luptă Navală” în Marea Egee*

www.fortele-navale.ro

MARINAROMÂNĂ

REVISTA FORTELOR NAVALEROMÂNE

MAI-IUNIE

**INFOS
PE DRUMUL AFIRMĂRII**

Anul XVIII Nr. 3 (119) 2007

Ochiul Flotei

▲ 4 iunie 2007, Lacul Vidraru, județul Argeș.

Pregătirea scafandrilor de mare adâncime pentru o nouă misiune.

Foto: Bogdan DINU.

◀ 23 mai 2007, raionul Niculițel, județul Tulcea.

Studierea hărții pentru stabilirea traseului de deplasare al plutonului de cercetare din cadrul Batalionului de Infanterie Marină.

Foto: Bogdan DINU.

▲ 14 mai 2007, fregata Regina Maria, Marea Egee, exercițiul NIRIS 07
Mm III George Negruț, menținând legătura radio cu cei de pe tancul HS Axiom, pe timpul exercițiului de realimentare pe mare.

Foto: Mihai EGOROV.

► 12 iunie 2007, Portul Militar Constanța.
Exercițiu de ambarcare a minelor la navele Divizionului 146 Nave Minare-Deminare

Foto: Soare BONEA.

► 3 iunie 2007, Portul Militar Constanța.
Contraamiralul de flotilă Mircea Rusmănică, comandantul Flotei, felicitând echipajele navelor la plecarea spre raionul exercițiului „MCM LIVEX ANDROMEDA 07”.

Foto: Soare BONEA

Coperta 1: Scafandrii de mare
adâncime în misiunea
de la Vidraru.
(Foto: Bogdan Dinu)

Coperta 4: Fregata Regele Ferdinand
(F221) în timpul antrenamentelor
desfășurate cu elicopterul Puma Naval.
(Foto: Bogdan Dinu)

SUMAR

ȘTIRI DIN FLOTĂ 4

PAVILION NATO Fregata Regina Maria la NIRIIS 07 6

COOPERARE REGIONALĂ BLACKSEA PARTNERSHIP 07 16

INSTRUCȚIE Antrenament comun în Marea Neagră 18

Cercetașii infanteriei marine 25

Dimineață senină la Babadag 24

EXCLUSIVITATE Interviu cu comandorul Alexander Pavlovics, comandantul Forțelor Navale ale Letoniei 33

Un dascăl cu aspirații academice 35

DOSARUL REVISTEI DNFOS pe drumul afirmării 37

Scafandrii de mare adâncime în misiune de antrenament la... mare altitudine 44

ALMA MATER Cadeții pregătiți pentru marș 52

ANIVERSĂRILE MARINEI Centrul Radioelectronic și Observare „Calatis”... la 35 de ani 56

BRANDUL „MIRCEA”

Căpitan-comandor
dr. Marian MOȘNEAGU

În această vară se împlinesc 125 de ani de la intrarea în serviciul Marinei Române a primei nave-școală românești, bricul *Mircea*, construită în glorioasă tradiție englezească a descendenților întrepridului amiral Horatio Nelson. Cu ocazia botezului, Ion Ghica, ministrul României la Londra și bei de Samos, i-a prezis: „*Facă cerul ca prima, fericita călătorie a lui «Mircea» pe marea cea mai periculoasă să fie de bun augur și să deschidă României o eră de acțiune asupra mărilor. Urez tinerilor argonauți ... un viitor glorios*”. Se împlinea astfel visul viitorilor aspiranți la gloria mărilor și oceanelor lumii, pregătiți pe malul Dunării, la Țiglina, în cadrul Școlii Copiilor de Marină de la Galați, de a cutreiera ei înșiși Oceanul Planetar întru împlinirea vocației de navigatori a pământenilor lui *Mircea* cel Bătrân, Ștefan cel Mare sau Alexandru Ioan Cuza.

Și profecția s-a împlinit.

În 1892, întâiul *Mircea* avea să fie ambasadorul României la serbările columbiene de la Genova, unde una din bărcile sale a surclasat ambarcațiunile flotelor lumii. În 1895, împreună cu crucișătorul *Elisabeta*, a făcut înconjurul Europei, pentru a participa la serbările ocazionate de inaugurarea Canalului Kiel, prilej de a face „o eficace propagandă națională” și „o frumoasă instrucție a marinarilor”.

Supraviețuitor al primului război mondial și al furtunii din 20-23 mai 1888, *Mircea* - decorat cu Medalia „Meritul Maritim” - a fost scos din serviciu, urmând să dăinuie în istoria navală națională, la propunerea Ligii Navale Române, ca navă-muzeu. La 17 mai 1939, veteranul valurilor a predat ștafeta actualei nave-școală *Mircea*. La 16 aprilie 1944, *Mircea I* a fost incendiat de o bombă și a ars ca o torță, la Galați, rămășițele sale fiind înghițite de apele Dunării.

Nici *Mircea II* nu a fost ocolit de primejdii. Arestat abuziv de trupele sovietice la sfârșitul lunii august 1944, a fost exilat la Odessa. Retrocedat la 27 mai 1946, *Mircea* a supraviețuit furtunilor din 1951, 1953 și 1965 din Marea Neagră și din Golful Biscaya, a efectuat două traversade ale Oceanului Atlantic în drum spre cele două Americi și a însumat în paginile jurnalelor sale de bord aproape 30 de voiaje internaționale.

Martți, 19 iunie 2007, *Mircea* s-a lansat, pentru 52 de zile, într-o nouă competiție cu marea. Având pe puntea de comandă unul dintre cei mai tineri comandanți din câți a cunoscut vreodată – căpitan-comandorul Gabriel Moise, *Mircea* - Campionul participă la regata „Tall Ship's Races – Mediteranean Race 2007”.

De 68 de ani, pentru diplomația navală românească *Mircea* este cel mai longeviv ambasador en titre. Din 2007, an în care Academia Navală „Mircea cel Bătrân” celebrează 135 de ani de învățământ de marină în țara noastră, prin Decizia O.S.I.M. din 4 mai 2007, *Mircea* a obținut certificatul de marcă comunitară europeană înregistrată, o premieră pentru Forțele Navale și Armata României.

Pentru cei care am fost tolerați la bordul celebrului velier-școală drept muși, ucenici și animatori ai velor în arboradă, *Mircea* reprezintă începutul, botezul inițiativ, amfiteatrul primelor relevmente și al navigației astronomice și neîndoielnic, startul în regata marilor performanțe.

Pentru marele public – reprezintă școala curajului, tradiția, legenda.

„*El a făcut întâi cunoscut lumii, pe apă, țara și marina ei* - conchidea Jean Bart. *A fost un simbol. O afirmare a suveranității noastre pe apă* – «*Mircea*» era România”.

Ca și primul bric, pentru lumea întreagă, de aproape șapte decenii, *Mircea II* a fost, este și va fi mereu ROMÂNIA. ■

În cadrul vizitei oficiale pe care a efectuat-o în România la invitația șefului Statului Major General, amiralul dr. Gheorghe Marin, șeful Statului Major al Forțelor Armate ale Republicii Muntenegru, generalul-locotenent Jovan Lakčević s-a aflat vineri 1 iunie la Constanța. După întrevederile și schimbul de cadouri oficiale, desfășurate la Comandamentul Flotei, generalul-locotenent Jovan Lakčević a vizitat fregata *Regina Maria* și Nava Școală *Mircea*. La bordul fregatei românești participante în 2006 la operația NATO, ACTIVE ENDEAVOUR, oaspetelui muntenegrean i-au fost prezentate capacitățile, aparatura și sistemele navei, insistându-se pe prezentarea metodelor de pregătire a echipajului precum și a misiunilor pe care nava le-a executat de la primirea pavilionului românesc. **(M.E.)**

Foto: Soare Bonea

Foto: Bogdan Dinu

În perioada 11-15 iunie militarii Divizionului 88 Vedete Fluviale au participat la exercițiul cu trupe „Donaris 07”. În cadrul exercițiului au fost implicate 7 vedete fluviale de la Brăila și Tulcea, împreună cu remorcherul fluvial 327 și cazarma plutitoare *Timiș*, care a găzduit de altfel și punctul de comandă al misiunii; alături de nave au acționat în zonă un pluton de cercetare aparținând Batalionului de Infanterie Marină și o grupă de cercetare de la Batalionul 528 Cercetare Brăila, o grupă de scafandri fluviali de la Centrul de Scafandri și 2 elicoptere de la Baza 86 Aeriană. Pe parcursul celor patru zile militarii s-au antrenat prin activități specifice dar și prin exerciții întrunite de respingere a atacului grupelor de cercetare-diversiune, forțarea trecerii printr-un baraj de mine apărât de inamic și interzicerea pătrunderii navelor inamice printr-un raion minat, controlul navigației pe fluviu, apărarea unei tabere de refugiați și evacuarea personalului necombatant cu navele și a răniților cu elicopterul, operațiuni de căutare și salvare pe fluviu și în zonele adiacente. **(M.S.)**

Foto: Codruț Burdujan

Miercuri, 9 mai, în garnizoanele în care Forțele Navale Române sunt reprezentate, adică București, Constanța, Mangalia, Tulcea, Brăila și Babadag s-au desfășurat ceremonialuri militare dedicate Zilei Independenței de Stat a României și Zilei Victoriei Coaliției Națiunilor Unite în cel de-al doilea Război Mondial. În municipiul Constanța, ceremonialurile militare și religioase au fost organizate de Comandamentul Flotei. Au fost depuse coroane, jerbe și buchete de flori, la Monumentul Eroilor Români din Primul și al doilea Război Mondial în Cimitirul Central precum și la Monumentul Independenței din zona Casei de Cultură. La activitate au participat reprezentanți ai Comandamentului Flotei, ai autorităților publice locale, ai Bisericii Ortodoxe Române, ai veteranilor de război precum și cadre militare active, în rezervă și în retragere. Manifestările comemorative din București au avut loc la Mormântul Ostașului Necunoscut, din Parcul Carol și la Monumentul Eroilor din al doilea Război Mondial, din fața Universității Naționale de Apărare „Carol I”. **(M.E.)**

Dragoarele maritime Locotenent Lupu Dinescu (25) și Locotentent Dimitrie Nicolescu (29) din cadrul Divizionului de Nave Minare-Deminare au participat, în perioada 4-10 iunie, la exercițiul bilateral româno-bulgar „MCM LIVEXANDROMEDA 07”. Acesta s-a desfășurat în Marea Neagră, în apele teritoriale ale Bulgariei și în portul Varna. O primă etapă a exercițiului s-a derulat la cheu și a inclus activități organizatorice, sedințe de planificare și exerciții de comunicații. Cea de a doua fază a misiunii s-a desfășurat pe mare și a cuprins exerciții de luptă împotriva minelor, conducerea unei formații de nave printr-o pasă dragată, apropierea între nave în vederea re aprovizionării pe mare și a transferului de materiale ușoare, trageri reale de artilerie împotriva țintelor aeriene, exerciții de vitalitate și remorcaj. Pe parcursul desfășurării exercițiului, cei 138 de marinari de la bordul navelor românești au îndeplinit toate misiunile planificate. **(M.S.)**

Foto: Soare Bonea

Foto: Soare Bonea

În perioada 8-15 iunie, fregatele *ITS Grecale* (Italia) și *TCG Gokceada* (Turcia) aparținând Grupării Navale Permanente a NATO în Mediterană – SNMG-2 s-au aflat în portul Constanța. În această perioadă, comandanții celor două nave au efectuat vizite la Comandamentul Flotei și la autoritățile locale. În perioada 12-15 iunie, cele două nave aparținând SNMG-2 vor participa, alături de fregatele *Regele Ferdinand* și *Regina Maria*, corvetele *Contraamiral Eustațiu Sebastian* și *Contraamiral Horia Măcelariu* și nava școală de suport logistic *Constanța* la exerciții de căutare și salvare, re aprovizionare pe mare, căutare și luptă împotriva submarinelor, respingerea atacurilor scafandrilor și de comunicații. **(M.E.)**

În perioada 7-9 mai, în sala Elite a Hotelului Militar Constanta, a avut loc cea de-a 42-a reuniune a Grupului de lucru NATO pentru Oceanografie militară. Peste 30 de participanți din 15 state membre NATO, 6 comandamente și organizații NATO, un stat Pfp și un stat membru al Dialogului Mediteranean, au purtat discuții bazate pe politici în domeniul oceanografiei, standarde, formate de date, publicații în domeniu, experimente și exerciții NATO și Pfp și implementarea unui concept de integrare a suportului meteo cu cel oceanografic. Grupul, aflat pentru prima dată în țara noastră, este găzduit de către un stat membru NATO dispus să coopereze și interesat de problemele din domeniul oceanografiei. Pe parcursul celor trei zile de lucru în comun, specialiștii au încercat să găsească soluții la anumite proiecte de specialitate dar s-au aratat interesați și de cultura și istoria țării noastre, de oamenii care trăiesc aici, pentru că, așa cum spun ei, doar astfel poți găsi cu adevărat soluțiile cele mai bune. **(M.S.)**

Foto: Cristian Spătaru

Fregata „Regina Maria” la NIRIIS 07 „Luptă navală” în Marea Egee

Text și foto:
Căpitan ing. Mihai EGOROV

Peste 20 de nave de suprafață cuprinzând fregate din clasele Elli și Hydra, nave purtătoare de rachete din clasele Laskos, Votsis și Super Vita, două submarine din clasa Glavkos, avioane A-7 CORSAIR II, elicoptere Augusta și Sikorsky aparținând țării gazdă, Grecia, un distrugător din clasa Arleigh Burke precum și fregate Tip 22 și din clasele Maestrale, Alvaro de Bazan, Santa Maria, Gaziantep, din România, Spania și Gruparea Permanentă NATO din Mediterană, SNMG-2 au participat între 11 și 18 mai la exercițiul NIRIIS 07, desfășurat în nordul Insulei Creta.

Din nou în misiune

La exact cinci luni de când a revenit în țară după trei luni de misiune în cadrul operației Active Endeavour, fregata *Regina Maria* a părăsit portul Constanța sâmbătă 5 mai, în jurul orei 10 și după aproape 90 de minute ieșea din apele naționale pentru a participa la NIRIS 07. Timp de trei zile, până la intrarea în portul Souda, s-a navigat continuu, cu o viteză medie de 10 nd. În dimineața zilei de 6 mai, am început tranzitarea Bosforului, pe o vreme capricioasă, cu porțiuni de ceață deasă care au estompat din frumusețea orașului Istanbul. Traficul a fost aglomerat dar ofiterii de cart – printre care s-a aflat și căpitanul Claudiu Popescu, mutat de doar o lună la fregată, aflat astfel la prima misiune internațională ca și ofițer de cart - n-au întâmpinat dificultăți în conducerea navei prin strâmtoare. Și pentru că echipajul trebuia să fie în permanență în măsură să răspundă la diferite semnale, pe timpul marșului s-au desfășurat mai multe exerciții de abandon. Experiența echipajului navei, călit în operația Active Endeavour, și-a spus cuvântul, fiecare din cei prezenți la bord demonstrând că știe ce are de făcut în astfel de situații critice. Pentru această misiune, echipajul a fost format din 210 marinari, alături de personalul bordului, fiind ambarcați în schimb de experiență ofițeri, maiștri militari și soldați și gradați voluntari de la fregatele *Regele Ferdinand* și *Mărășești*, precum și de la nava școală și de suport logistic pentru fregate *Constanța*, unii dintre ei urmând să încadreze funcții pe cele două fregate Tip 22. Marea Marmara ne-a întâmpinat cu aceeași ceață deasă, trecerea prin strâmtoarea Dardanele, desfășurându-se însă în siguranță. Nu a fost uitat nici faptul că duminică, 6 mai, a fost ziua maiștrilor militari, aceștia fiind felicități de conducerea navei.

Luni 7 mai, nava a început slalomul printre insulele arhipelagului grecesc, soarele însoțindu-ne de această dată aproape pe parcursul întregii zile. Și de această dată a fost o zi plină de antrenamente, începută de dimineață cu un nou exercițiu de abandon

al navei. Briefingul pe marginea exercițiilor de tragere care se vor desfășura la NIRIS 07, a fost urmat firesc de exerciții de tragere. Echipajul a mai fost angrenat în exerciții de căutare a submarinului, exercițiu de reaprovizionare pe mare, dar și într-un complex exercițiu de stingerea unui incendiu izbucnit în bucătăria navei. Seriozitatea echipajului s-a văzut încă o dată, fiecare moment creat fiind rezolvat cu profesionalism. Și pentru a ne mai convinge o dată de acest lucru, în jurul orei 21, nava a întâlnit cele șase nave ale Grupării Permanente NATO din Mediterană, SNMG2, executând manevra de evitare a formației în deplină siguranță.

Reîntâlnirea cu portul Souda

Portul Souda din insula Creta ne-a întâmpinat marți 8 mai, cu mult soare, manevra de intrare desfășurându-se în siguranță sub coordonarea pilotului local.

Fregata *Regina Maria* a staționat în portul Souda, doar o zi, timp în care criptoarele folosite pe durata exercițiului au fost aduse la bord. Revenirea navei într-unul din cele două porturi de reaprovizionare pe durata operației ACTIVE ENDEAVOUR, a reprezentat, pentru membrii echipajului, un prilej să revadă orașul Souda, să facă o plimbare pe străzile înguste ale orașului Chania, sau să se delecteze cu specialitățile cretane servite în restaurantele și tavernele întinse de-a lungul golfului „venețian”. A doua zi nava a executat manevra de mutare la cheul K 12, de realimentare din baza NATO Souda, aflată pe partea opusă a golfului. Până vineri 11 mai, când a fost planificată reunirea forțelor, au acostat în portul Souda atât navele grecești, cât și cele aparținând grupării SNMG-2, participante la exercițiu. În dană dublă cu fregata *Regina Maria*, a acostat fregata britanică Tip F23, *HMS Montrose*. Și pentru că din diverse rațiuni, timpul liber a fost comprimat la maxim, echipajul a trebuit să se mulțumească cu plaja sălbatică din zonă sau cu deplasarea în Baza Aeriană a SUA din Souda, la deja celebrul NEX (magazinul cu prețuri, fără adaos

comercial). Trebuie amintit că în afară de conferința de planificare, la care au participat factorii de decizie ai navei și cocktail-ul la care a participat comandorul Costel Tătaru, comandantul navei, nu au fost organizate nici un fel de întâlniri oficiale sau nu, cu ceilalți participanți la exercițiu.

„Calmul englezesc” versus „spiritul latin”

Prima fază a exercițiului de pe mare, a doua în ordinea cronologică a planificatorilor greci, trebuia să înceapă în dimineața zilei de sâmbătă 12 mai, fregata *Regina Maria* urmând să execute manevra de plecare de la cheu, în jurul orei 8.30. Poate prea „nerăbdători” să înceapă exercițiul, marinarii români au încercat să se țină de programul convenit dar întârzierile neplanificate ale ieșirii din port ale navelor participante la exercițiu, precum și manevra de mutare a lui *HMS Montrose* la cheul K 14, au făcut ca ieșirea să fie decalată cu mai mult de două ore. Ne-a atras atenția flexibilitatea părții elene, vizavi de întârzierile din program - fregata italiană *ITS Grecale* (F 571) a invocat probleme tehnice și toată planificarea s-a întârziat cu o oră -, chiar dacă acest lucru a dus la anularea unor secvențe din exercițiu pentru alte nave participante la NIRIS 07. Un alt aspect, cel puțin interesant pentru noi, cei aflați la bordul fregatei *Regina Maria* a fost calmul echipajului fregatei *HMS Montrose*, în a executa manevra de mutare a navei, aflată în dană dublă cu noi. Cu o parte semnificativă a echipajului aflată pe dană – și manevra s-a executat în siguranță -, așteptând autocarele să-i ducă în Hania, englezii de pe *HMS Montrose*, s-au lăsat conduși de pilot, la cheul repartizat, chiar dacă astfel ne-au întârziat manevra de plecare de la cheu.

Primele exerciții oficiale

Astfel, că odată făcută manevra de ieșire în mare, *Regina Maria* a trebuit să „alerge” după navele grupării din care făcea parte, care

Locotenent-comandorul Zaharia Milu, dreapta, notând procedurile de intervenție la diferite situații, explicate de Mmp Eugen Frangeti, stânga și Mm II Neculai Dumitraș.

Apuntarea elicopterului de pe fregata grecească HS Kountouriotis pe puntea fregatei Regina Maria.

executau diferite seriale în raionul de acțiune stabilit. În prima parte a exercițiilor de pe mare, desfășurate între 12 – 14 mai, fregata *Regina Maria* (F 222) a făcut parte dintr-o grupare de nave de suprafață, compusă din fregatele *HS Adrias* (F 459), *HS Bouboulina* (F 463), *SPS Almirante Don Juan de Borbon* (F 102), *HS Kountouriotis* (F 462), *HS Hydra* (F 452) și tancul *HS Axios* (A 464). Pe drumul spre ralierea formației, elicopterul Augusta AB 212 EW, de pe fregata *HS Kountouriotis* a executat un exercițiu de VERTREP, la bordul fregatei *Regina Maria*. Grupa de manevră aer,

a demonstrat însă că a executat multe astfel de exerciții, astfel că și acesta s-a desfășurat cu precizie și fără probleme, documentele fiind transferate în siguranță. „Exercițiul a avut două faze importante: prima a fost o desfășurare a unui exercițiu complex împărțit pe mai multe seriale a avut ca scop inițial pe lângă ridicarea nivelului de pregătire a unităților participante. Aceasta a acoperit un spectru larg de evenimente, plecând de la manevre și evoluții complexe care s-au desfășurat de această dată în cadrul unei grupări formate din 12 nave – acesta a

fost un exercițiu simulat care s-a ținut numai pe harta de navigație și pe plotting, în care forțele trebuiau să specifice la un moment dat unde se află, astfel încât conducerea exercițiului să dea note din punct de vedere al corectitudinii rezolvării problemei de cinematică navală. Am obținut rezultate foarte bune conform aprecierii conducerii exercițiului. Manevrele au fost făcute astfel încât să treacă prin tot spectrul de organizare a formației și de manevră a acestora de tipul unei activități de apărare a forțelor”, ne-a precizat locotenent-comandorul Fănel Rădulescu, șeful operațiilor.

Timp liber nu a existat decât pentru masa de prânz, pentru că un submarin a intrat în zona de exerciții și în OPS ROOM, s-a declanșat alarma. Locotenent-comandorul Ciprian Mandachi, ofițerul cu lupta sub apă, a coordonat atacul submarinului, oferind informații și celorlalte forțe implicate în acest serial. Două atacuri reușite, au finalizat practic acest exercițiu, antrenamentele intense punându-și amprenta pe modul de acțiune al echipajului.

Navigând în formație de șir dublă, prin peisajul feeric oferit de insulele Milos și

MmII Mihăescu Alin, dreapta și locotenent-comandorul Maian Ioan, centru, în comanda de marș a fregatei Regina Maria.

Acostarea fregatei Regina Maria în portul Souda din Insula Creta.

Tragerea antiaeriană cu instalația artileristică calibrul 76,2 mm.

timpul exercițiilor de pe mare, cel mai spectaculos serial a început în jurul orei 23, în apropiere de Insula Kimolos. Acest serial a constat într-o confruntare simulată între două grupări navale, desfășurată pe parcursul mai multor ore în noapte. „Am avut exerciții de respingerea atacului inamic fie că a fost vorba de nave, de aviație, respingerea și limitarea pătrunderii în aria de responsabilitate folosind nu numai avertismențele ci și regulile de angajare pe care le-am avut, și mergând până la cel mai complex exercițiu care s-a desfășurat pe timp de noapte. Acesta a fost un exercițiu de luptă în care amenințarea a fost complexă, aerian, de suprafață, submarin, având responsabilitatea, pe de o parte să asigure siguranța platformei și totodată să asigure apărarea întregii grupări în sectorul de responsabilitate. Noutatea a fost că atât oponentul care s-a interpus a fost jucat foarte aproape de realitate, toate navele au jucat rolul lor luând în considerare exact elementele aparatură, tehnica și capacitățile reale ale platformei”, ne-a menționat locotenent-comandorul Fănel Rădulescu.

Scăpată cu bine din confruntarea navală, fregata Regina Maria și-a continuat exercițiile și după ce a trecut printre insulele Sifnos și Serifos a fost angrenată în seriarele de MISCEX și SYNTEX, urmate odată cu ivirea zorilor de o nouă secvență de căutare a submarinului. Timp de aproape patru ore, șase nave din grupare, exceptând-o aici pe HS

Axios (A 464), au „măturat” marea, căutând, găsind și apoi executând atacul pe contactul descoperit.

Fregata Regina Maria a primit apoi ordin să se deplaseze între insulele Tinos și Mikonos, undeva în nordul strâmtorii Mikonou, pentru un antrenament de reprovizionare pe mare, cu tancul HS Axios, fiind astfel nevoită să iasă din serialul de căutare a submarinului și să navigheze cu aproximativ 20 Nd spre punctul de întâlnire. Deși marea nu a mai fost la fel de liniștită ca până atunci, exercițiul de reprovizionare pe mare s-a desfășurat în condiții de siguranță, fregata Regina Maria ambarcând doar aproape 30 de tone de motorină, moment în care tancul a raportat existența unor probleme tehnice și manevra a fost întreruptă. Căpitan-comandorul Valentin Iacoblev, comandantul secund al fregatei Regina Maria: „Cu antrenamentul câștigat până acum, manevra se desfășoară astăzi în siguranță, oamenii știu ce au de făcut, acționează bine, nu am făcut altceva decât să-i ținem calzi, să fie încrezători în forțele proprii. Manevra de azi nu a fost mai dificilă, ci doar puțin deosebită de cele executate până acum, ținând cont de dimensiunile tancului grecesc, navigatorul trebuia să țină cont de mesajele pe care l le dădeam de aici, din poziția de realimentare pe mare, el neavând un punct de raportare. Este iarăși un exercițiu care nu ne pune probleme și cum ați văzut s-a desfășurat în siguranță.”

Dificultatea navigației printre insule

Navigația printre insulele grecești, a pus la încercare abilitatea navigatorului și a ofițerului de cart de a găsi și menține drumul cel mai scurt spre raionul de antrenament stabilit, dar și a mecanicilor care au trebuit să furnizeze „putere” navei pentru a se încadra în limitele de timp stabilite.

Locotenent-comandorul Marian Ioan, șeful departamentului navigație: „Elementele dificile pe timpul desfășurării exercițiului NIRIS 07 au fost navigația în arhipelagul grecesc și pe rutele de comunicații ceea ce a dus la prezența unui mare de nave comerciale și spațiu limitat de manevre. De asemenea limitările au apărut și din necesitatea ocupării formațiilor și dispozitivelor de luptă ordonate de comandantul grupării în timp scurt ceea ce a însemnat un calcul rapid și o capacitate de analiză a ofițerului de cart, a modului de acțiune pentru ocuparea poziției în timpul ordonat. De asemenea pe timpul acestor manevre s-au desfășurat și accidente de luptă, manevre de evitare a atacului navelor purtătoare de rachete, a atacului aviației, a atacului submarinului, am avut două ocazii când am executat atac și apărare contra submarinului.”

Exersată chiar înainte de plecarea spre Grecia, tragerea de artilerie au demonstrat încă o dată seriozitatea pregătirii echipajului

Locotenent-comandorul Marian Ciobotaru, șeful departamentului mentenanță, în timpul exercițiului de calibrare a radarelor prin metoda dublu-ecou.

Locotenent-comandorul Fănel Rădulescu, coordonând activitatea personalului din OPS ROOM.

pentru NIRIS 07. Am spus tragere și nu trageri, deoarece din cauza condițiilor meteo dificile, nu s-a putut executa decât tragerea antiaeriană, pe manșa tractată de avion, tragerea navală fiind anulată. A urmat încă o noapte de exerciții diverse, de manevre în formații navale, exercițiul de pregătirea punții pentru aterizarea de urgență a elicopterului – desfășurat undeva aproape de miezul nopții – și SYNTEX, dimineața zilei de luni 14 mai găsindu-ne undeva la nord de portul Iraklion. Locotenent-comandorul Rădulescu Fănel, șeful operațiilor: „Un moment dificil care m-a determinat să fiu mândru că fac parte din acest echipaj a fost pe timpul exdrcițiului de primire a elicopterului de la fregata „HS Kountouriotis” (F 462), care juca rolul că se află în dificultate, că nu mai are comunicații, că nu mai poate

guverna și că este posibil să vină de urgență la aterizare, caz în care exista posibilitatea unui accident pe punte în momentul aterizării. Acest exercițiu s-a desfășurat undeva după ora 23; puntea de zbor, măsurile de protecție, dispunerea spumei împotriva incendiului, echiparea oamenilor și ocuparea pozițiilor s-au făcut în numai șapte minute.”

Pe urmele Minotaurului

La finalul primei perioade de exerciții pe mare, gruparea navală participantă la NIRIS 07 a fost împărțită în două, unele nave intrând în portul Souda, în timp ce fregata Regina Maria, alături de SPS Almirante Don Juan de Borbon (F 102), HS Kountouriotis (F 462) și HS Adrias (F 459) au intrat în portul Iraklion.

În dană dublă, a fost fregata SPS Almirante Don Juan de Borbon (F 102), nava spaniolă din clasa Alvaro de Bazan, din care face parte și fregata Blas de Lezo, care a participat anul trecut la Cooperative Mako. Au fost două zile, în care echipajul a putut admira frumusețile orașului, printre care și cele două renumite piețe, Venizelou și Eleftherias. Piața Venizelou găzduiește renumita „Fântână a leilor”, care este inima orașului și de unde se poate merge către toate locurile de interes: piețele din sud, portul din nord-est. Planificatorii exercițiului au organizat o excursie la „Palatul lui Knossos”, aflat la sud-est de Iraklion, cel mai mare palat din perioada minoniană. Reconstructiv aproape în întregime, palatul este cunoscut mai ales prin prisma legendei minotaurului, monstrul jumătate om jumătate taur din adancul labirintului, care se hrănea cu tineri și fecioare trimise ca tribut, de Atena. Plimbarea printre ruinele castelului, a fost o adevărată de lecție de istorie și civilizație cretană, cea mai timpurie civilizație europeană, care a luat

Seară în zona Arhipelagului grecesc.

Realimentarea pe mare de la tancul grecesc *HS Axios*.

naștere în bazinul oriental al Mării Mediterane, pe insula Creta. Și dacă în Souda menționam că nu au fost organizate activități protocolare, între comandanții navelor participante, la Ieraklion, conducerea fregatei *Regina Maria* s-a întâlnit cu comandantul fregatei *SPS Almirante Don Juan de Borbon*, la bordul navei spaniole și cu comandantul fregatei elene *HS Bouboulina* (F 463). Probabil că pe viitor ar fi benefic ca în planificările diferitelor exerciții să fie incluse și astfel de evenimente, la fel de bine cum ar trebui să existe un set de reguli și proceduri standard clare, pentru diferitele situații care pot fi întâlnite în porturi străine.

TACEX – cea mai spectaculoasă etapă la NIRIS 07

19 nave de suprafață, două submarine, două avioane Corsair II precum și elicopterele de la bordul fregatelor, au fost angrenate în faza de TACEX, a treia a exercițiului NIRIS 07, fază care s-a desfășurat între 14 și 18 mai, în portul Ieraklion și în nordul Insulei Creta.

Cele patru nave care au intrat în portul Ieraklion, au părăsit capitala Cretei, miercuri 16 mai, îndreptându-se spre coordonatele $\varphi = 36^{\circ}45'N$, $\lambda = 23^{\circ}18'E$, punctul de întâlnire al întregii formații de nave. Faza a treia a exercițiului NIRIS 07, continua cu partea de TACEX, o confruntare între o Coaliție Albastră și un stat ostil Portocaliu, sprijinit de un stat Maro. Până în punct, echipajul s-a antrenat în procedura de aterizare a elicopterului fregatei elene *HS Bouboulina* la bord, precum și în amararea acestuia. Repartizată în Coaliția

Albastră în TCG 02, fregata *Regina Maria* a primit în sacină un raion cu aria de 200 Mm, în care să execute patrularea, pentru a nu permite navelor inamice să pătrundă spre sud. Vigilența echipajului și folosirea corectă a regulilor de angajare au fost testate de către fregata *HS Adrias* (F 459) din gruparea inamică, care a patrulat la limita raionului de interdicție, adoptând o poziție necooperantă. Contactul cu submarinul inamic a constituit o nouă provocare pentru echipaj, căutarea desfășurându-se, în formații specifice alături de celelalte nave din grupare. De fapt, acesta a fost și unul din exercițiile desfășurate pe timpul nopții, când submarinul din gruparea inamică *SSK Nirefs* (TF 761), alături se pare de un altul care nu făcea parte din scenariul exercițiului au dat multă bataie de cap, operatorilor de la sonar, „piuitul” acestuia, fiind singurul lucru auzit în timpul nopții pe navă.

Ziua de joi 17 mai, a fost o zi de sărbătoare la propriu (fiind „Înălțarea”), dar și la figurat, pentru că au fost ultimele 24 de ore de „luptă navală” în Marea Egee. După respingerea atacului navei purtătoare de rachete *Simeoforos Kavaloudis* (P 24), a urmat atacul aviației, asupra navelor grupării noastre, cele două avioane *A-7C/E/H/TA-7H Corsair II*, executând două treceri deasupra fregatei *Regina Maria*, la o distanță foarte mică de navă.

Schimb de experiență util

Pe toată perioada exercițiului, situația tactică a fost monitorizată în OPS ROOM și la

tura operativă. Trebuie să menționez faptul că din cei cinci ofițeri aflați la bord de la fregata *Mărășești* și de la *NSSL Constanța*, trei și-au desfășurat activitatea în tura operativă, asigurând fluxul de informații necesar între OPS Room și cabina de marș, precum și luarea deciziilor navei în diferitele situații create. Ceilalți doi, au debutat miercuri 16 mai, ca ofițeri de cart, dublați de titularii navei. Și unii și ceilalți au dat dovadă de seriozitate și de cunoașterea procedurilor pentru diferite situații, demonstrând că știu ce au de făcut și că se pot integra în echipajele fregatelor Tip 22. Pentru fiecare dintre ei a fost un schimb de experiență util, așa cum au menționat „out of record”, fie că a fost vorba de ofițerii de cart care s-au familiarizat mai repede decât se așteptau unii cu particularitățile manevrei fregatei, fie că a fost vorba de cei din tura operativă care au putut observa diferențe și similitudini în procesul de luare a deciziilor pentru diferitele situații create, fie că a fost vorba de ofițerul de la Comandamentul Flotei care a putut să vadă procesul de planificare al exercițiului - la care a lucrat -, dus la îndeplinire.

Locotenent-comandorul Marian Ioan, șeful departamentului navigație: „Am avut la bord, doi ofițeri de la navele Flotei de Fregate care au executat pregătire în vederea admiterii la executarea serviciului de ofițer de cart. Ei au demonstrat un înalt grad de pregătire profesională, au avut dorința și capacitatea de a acumula cunoștințe într-un timp scurt, iar exercițiul a fost foarte util pentru ei deoarece au trecut prin aproape toate situațiile care

pot apărea pe comanda de marș. Ei au demonstrat că au capacitatea de a se integra în colectivul unei fregate.”

Locotenent-comandorul Rădulescu Fănel, șeful operațiilor: „De la început, de comun acord cu colegii de la alte unități am stabilit un protocol; la bordul navei nu au fost oameni de la alte unități, ci un număr de ofițeri, maiștri militari, subofițeri și SGV care au avut un rol pe o platformă militară, care acum a fost fregata „Regina Maria”. Ei au fost echipajul fregatei „Regina Maria”. Ei nu au avut sarcini deosebite de cele pe care le execută echipajul, dar pentru că am avut la dispoziție resursă umană la bordul acestor nave, ei au venit pe acele locuri unde nu am fi putut să le acoperim. Am putut crea o tură operativă, a fost cea mai bună modalitate prin care „Regina Maria” a fost văzută ce face ea și astfel colegii noștri au avut libertatea propriilor decizii. Consider că a fost o activitate fructuoasă în domeniul pregătirii de luptă pentru că atât echipajul cât și cei care au venit din altă structură au putut să-și exprime opiniile și să tragă concluzii.”

Tablou de boarding

Dar, poate cea mai spectaculoasă acțiune din cele 36 de ore de luptă continuă, din etapa de TACEX, a fost aceea a grupe de boarding. Nava interogată și apoi supusă verificării a fost *Kalouba*, rol jucat de tancul de apă *HS Kalliroe* (A 468), descoperită de elicopterele uneia din fregatele din clasa Elli, participante. Odată descoperită, nava a fost interceptată, identificată vizual, s-a început procedura de interogare, în paralel cu cea de pregătire a grupe de boarding – pe baza ordinului primit de la conducerea grupării. La început nava a fost necooperantă, după care a devenit cooperantă, dar această perioadă necooperantă a fost utilizată pentru ca adversarul să-și trimită o fregată și un NPR în spiritul navei la care urma să se desfășoare boardingul. Poate că ar fi fost doar o misiune de rutină pentru cei de la boarding, dacă scenariul n-ar fi prevăzut că nava controlată să aibă forțe în sprijin. Astfel, tabloul văzut pe mare, i-a avut de o parte pe *Regina Maria*,

Manevra de acostare a fregatei *SPS Almirante Don Juan de Borbon* (F 102) în dană dublă cu fregata *Regina Maria* (F222).

Verificarea procedurilor pentru exercițiul de boarding.

SGV Mihai Țațaro, observator tribord, în timpul exercițiului de GUNNEX.

elicopterul de pe fregata *HS Kountouriotis* (F 462) care a survolat în permanență nava suspectă, fregata *HS Kountouriotis* (F 462), care a stat mai mult în așteptare decât să anuleze acțiunile fregatei *HS Adrias* (F 459), alături de care a acționat nava purtătoare de rachete *Simeoforos Kavaloudis* (P 24). Disputa a fost urmărită de la distanță de navele din Gruparea SNMG-2.

Printr-o manevră decisivă, prin lansarea avertismentelor și prin solicitarea imediată a sprijinului de la grupul de forțe din care *Regina Maria* făcea parte și prin solicitarea modificării regulilor de angajare, a fost în măsură ca în timp relativ scurt comparativ cu celelalte activități care s-au desfășurat în cadrul forței, să acționeze decisiv și să trimită grupa de boarding.

La pregătirea preliminară a exercițiului, amfost surprins de seriozitatea cu care cei din grupa de boarding și-au notat toate amănunțele legate de misiune, toate detaliile legate de nava controlată. Informația primită reliefa faptul că pe nava suspectă de trafic de materiale interzise se afla un echipaj format din șapte persoane și nava ar avea la bord substanțe chimice interzise. Niciunul dintre participanți nu avea cum să prevadă desfășurarea ulterioară a evenimentelor. Nici nu ajunsesse bine barca „Gemenii” lângă nava suspectă că în zonă și-a făcut apariția nava purtătoare de rachete *Simeoforos Kavaloudis* (P 24), din gruparea inamică. Și cum fregata *Regina Maria*, acționa în cadrul secvenței, sub mandat ONU, echipajul și-a luat toate măsurile pentru astfel încât conflictul să nu escaladeze. Apariția, fregatei *HS Adrias* (F 459) din gruparea inamică și lăsarea bărcii acesteia la apă, au inclus alți factori de stress atât pentru cei aflați pe comanda de marș a fregatei *Regina Maria* cât și pentru cei aflați în grupa de boarding. Imaginile oferite de bărci, nava suspectă, NPR-ul care patrula în toate direcțiile, fregata grecească *HS Adrias* care se deplasa în babordul *Reginei Maria*, fregata *HS Kountouriotis* aflată undeva în pupa navei, elicopterele, un Agusta AB 212 și un Sikorsky Aegean Hawk, care au survolat continuu nava suspectă, cele cinci nave din gruparea amică dar din TCG 01 păreau desprinse mai degrabă dintr-un film de acțiune decât din realitatea unui exercițiu de boarding. Dincolo

de acest scenariu, dificultatea a constituit-o și marea capricioasă, care s-a schimbat brusc în timpul inspecției navei, ca puntea tancului de apă, să fie aproape permanent în apă, îngreunând căutarea materialelor interzise și apoi recuperarea oamenilor la navă. Dar, echipa condusă de căpitanul Alexandru Mitel, a reușit să descopere pachetul cu substanțe chimice interzise, pe punte în zona prova, îndeplinindu-și misiunea. „*Consider că a fost un antrenament și un exercițiu reușit ținând cont de scenariul tactic creat înaintea începerii procedurii de interdicție maritimă și a interogării navei suspecte. Am fost puși în situația de a face inspecția unui tanc petrolier, care era suspect de transportul unor materiale ilicite și în special materiale NBC. Prin experiența băieților din cercetare am reușit să descoperim un container care conținea materiale NBC. Consider că motivația și spiritul de echipă au contat foarte mult*”, ne-a declarat imediat după revenirea din misiune, căpitanul Alexandru Mitel, comandantul grupei de boarding. Nu suntem specialiști în scenariu de boarding – pentru a analiza dacă ce s-a întâmplat pe mare a fost corect din punct de vedere tactic. Știm însă sigur, că membrii echipei de boarding, au reușit să găsească pachetul cu substanțele interzise, să-și îndeplinească misiunea și să-și aducă toți oamenii în siguranță la bordul fregatei *Regina Maria*, chiar dacă au venit uzi până la piele.

Ultima escală grecească

Acțiunile navale au continuat până spre miezul nopții, fiind respins atacul navelor mici de suprafață, care s-au folosit din plin de avantajele terenului cunoscut – insulele arhipelagului grecesc, de negura nopții și de dimensiunile reduse ale navelor purtătoare de rachete atacatoare. Starea de oboseală și încordare psihică atinsese de mult maximul, comanda de încetare a ostilităților și ordinul de marș spre portul Souda, în miez de noapte, fiind întâmpinate cu bucurie.

Din păcate și de această dată nava a acostat la cheul de realimentare, distanța mare până în oraș, întâmplările din portul Iraklion și vremea nefavorabilă, făcându-i pe mulți din membrii echipajului să rămână de bună voie la bord. Briefingul de final de activitate a

punctat atât lucrurile pozitive cât și secvențele de exercițiu care n-au ieșit așa cum au fost planificate. Echipajul a primit mulțumiri pentru modul de executare a secvențelor, cu un plus pentru secvența de boarding.

Sâmbătă 19 mai, la bordul fregatei *Regina Maria*, ca de altfel în toate teatrele de operații unde au fost prezenți militari români, a fost organizată secție de votare pentru referendum, fiecare dintre cei 210 membri ai echipajului exercitându-și dreptul la vot. Activitatea a decurs fără incidente, timp în care nava a virat ancora luând drum spre portul Constanța. Aventura grecească se terminase cu bine.

Examen de comandant de navă la bordul fregatei

Participarea fregatei la exercițiul NIRIS 07 a constituit și o oportunitate pentru comandantul navei – aflat la ultimul marș în această calitate - de a verifica și admite la comandă, doi dintre ofițerii bordului: șeful departamentului navigație și șeful operațiilor. Chiar dacă fiecare dintre cei doi executase sau asistasese cel puțin la executarea unei manevre cu nava, proba practică desfășurată în mai multe secvențe în timpul exercițiului le-a solicitat la maximum cunoștințele.

„*Examenul de comandant de navă, partea practică, a fost puțin mai deosebit, deoarece a trebuit să trecem de la gândirea de executant, la o privire mai de ansamblu aceea de comandant de navă, dar fiind familiarizați cu exercițiile generale pe navă, cu modul de comandă și coordonare a activităților la navă, cred că s-a desfășurat în condiții foarte bune. Manevrelor s-au executat pe timpul tranzitării strâmtorilor turcești, pe timpul intrării și ieșirii din porturile Souda și Iraklion, de asemenea pe mare în arhipelagul grecesc prin avarii la nave, pe timpul desfășurării exercițiilor de luptă pentru coordonarea activităților*”, ne-a declarat locotenent-comandorul Marian Ioan, șeful departamentului navigație.

Locotenent-comandorul Rădulescu Fănel, șeful operațiilor: „*Examenul de comandant al navei – manevra navei, modul de folosire în luptă, modul în care decizia comenzii afectează echipajul sau nava, a avut un grad relativ de dificultate nu neapărat din punct de*

vedere al exercitării acestei responsabilități, ci pentru că fiind la anumite momente în cadrul exercițiului, responsabilitatea a fost resimțită prin implicarea celui verificat în actul de comandă, care de altfel putea să afecteze pozitiv sau negativ nu numai activitatea sa de notare, ci nava și exercițiul în sine al navei și a grupării. Nu au fost probleme și rezultatele au fost bune și mi-am dat seama că atunci când ești pus la comanda navei gradul de responsabilitate este ridicat.”

Până marți 22 mai, drumul spre țară, ni s-a părut mai lung, dar parcă mai ușor, singurele lucruri mai deosebite consemnate la bord fiind examenul la comanda navei precum și botezul marinăresc, desfășurat în Marea Egee botez pe care l-a primit și semnatarul acestor rânduri.

Indiferent de concluziile care vor fi trase în cadrul analizelor ulterioare misiunii, fiecare participant la NIRIS 07, a avut ce învăța, iar de lecțiile învățate ar trebui să se țină cont atât în planificarea diferitelor exerciții ale Forțelor Navale, cât și în desfășurarea acestora.

Exercițiul NIRIS 07 în cifre: 14 zile de marș, 4 zile de staționare în port, 233 ore de marș din care 134h 30m – ziua și 98h 30m – noaptea, 2430 Mm parcurse.

Echipajul pregătit pentru ceremonia de sosire în țară.

„Las în urmă cel mai bun echipaj al Forțelor Navale!”

Interviu cu domnul comandor Costel Tătaru, comandantul fregatei *Regina Maria*

Căpitan ing. Mihai EGOROV

Exercițiul NIRIS 07 a reprezentat, pentru comandorul Costel Tătaru, ultimul marș în calitate de comandant al fregatei *Regina Maria*, fiind numit în funcția de șef al Serviciului Resurse Umane din Statul Major al Forțelor Navale. Chiar dacă la plecarea din portul Constanța își propusese să fie mai detașat de problemele navei și ale exercițiului, amplexarea acestuia l-a determinat însă să fie mai mereu în mijlocul echipajului și atunci când submarinul s-a lăsat căutat și atunci când a urmărit cu emoție exercițiul de boarding și chiar atunci când echipajul a revenit din învoirea din Souda Bay. Am reușit într-un moment de pauză să aflăm cum a fost exercițiul și ce lasă în urmă la despărțirea de navă.

- Ce a reprezentat NIRIS 07 pentru fregata *Regina Maria* și care este utilitatea acestor exerciții internaționale?

- Acest exercițiu a fost o noutate pentru mine și echipajul pe care-l comand, a fost poate cel mai greu exercițiu la care echipajul a luat parte de la sosirea navei în România. Pentru mine a fost un exercițiu foarte util, pentru că pe undeva apărușe o încredere prea mare a echipajului, că ei știu totul și pot face totul. Acest exercițiu a fost o scoatere din rutina zilnică; au fost oameni care au fugit repede la biblioteca NATO, au luat cărți, au studiat. Exerciții de această complexitate nu am mai avut în România. S-a văzut clar că au fost două, trei zile cu exerciții complexe care n-au necesitat doar un anumit departament ci întreaga navă. Pe undeva oamenii poate că nu erau obișnuiți cu efortul acesta prelungit cu densitatea acestor exerciții și sigur că și acesta a fost un lucru important. Pe de altă parte, am avut posibilitatea să discutăm cu comanda altor nave, am aflat câteva din problemele lor, am aflat răspunsuri la întrebările noastre care să ne ajute în activitatea următoare și de ce nu, este bine pentru întreg echipajul că la aceste nave există aproape toată aparatura compatibilă cu ce au ceilalți la bord.

- Care au fost elementele dificile ale acestui exercițiu?

- În primul rând, navigația printre insule, atât pe timp de zi cât și de noapte, cu trafic normal de nave și de avioane, de asemenea desfășurarea unor exerciții noi atât pentru mine cât și pentru echipajul navei pe care-l comand și folosirea unor vectori ai inamicului reali, atât submarine, cât și avioane, nave și forțe adverse.

- Cum puteți aprecia acum activitatea echipajului pe care-l comandați?

- Ținând cont că au fost aproximativ patru - cinci zile în care echipajul s-a odihnit doar două, trei ore pe noapte, efortul a fost deosebit, toți au fost interesați să-și îndeplinească atribuțiunile astfel încât să ne situăm la nivelul celorlalte nave din grupare. Consider că rezultatele obținute au meritat efortul depus și aprecierile de la conferința finală de după exercițiu au fost și ele măgulitoare.

- A fost tehnica la „nivelul de pregătire” al echipajului?

- Sigur am mai avut probleme cu tehnica, cei din departamentul mentenanță și-au făcut datoria cu prisosință și au menținut-o în condiții foarte bune, ceea ce a funcționat a funcționat în condiții foarte bune, și ne-a permis să ne îndeplinim în totalitate misiunile avute.

- La bordul fregatei s-au aflat pe timpul exercițiului mai mulți ofițeri de la navele Flotei de Fregate. Care a fost rolul lor?

- O idee deosebit de interesantă a fost ca la acest exercițiu să participe

personal de la celelalte două fregate. Cu această ocazie ei și-au amplificat antrenamentul, unele procedee care erau noi pentru ei și și-au dus un aport deosebit la desfășurarea activităților. Ei s-au integrat foarte bine în acest echipaj și mi-aș dori să rămână membri ai acestui echipaj.

- Domnule comandant, NIRIS 07 reprezintă ultimul marș al dumneavoastră în calitate de comandant al fregatei *Regina Maria*. Cum puteți caracteriza acești aproape doi ani la comanda navei?

- Acum la sfârșit de activitate, este greu să fac rapid un bilanț; în orice caz pot să spun că a fost un pas înainte în cariera mea, am avut multe de învățat la această navă, echipajul a fost unit, a reușit să mă ajute, să mă sprijine să-mi duc la îndeplinire toate sarcinile pe care le-am avut.

- Ce considerați că lăsați în urmă după acești aproape doi ani?

- Cel mai bun echipaj al Forțelor Navale.

- Ce ați dori să transmiteți subordonaților acum la despărțirea de navă?

- Să rămână aceiași oameni pe care i-am cunoscut și să dea dovadă în continuare de aceeași pasiune în studiu, în perfecționare și în îndeplinirea misiunilor.

- A fost mai grea despărțirea de fregata *Mărășești*, unde ați stat mai mult de 11 ani, decât de fregata *Regina Maria* la comanda căreia v-ați aflat aproape doi ani?

- Fiecare despărțire are câte ceva dureros în ea. Cred că aceasta va fi despărțirea cea mai grea deoarece îmi închei activitatea la navă și voi începe altă activitate „la uscat”, care probabil îmi va pune în față alte provocări. ■

Și la bordul fregatei *Regina Maria* au fost asigurate condiții pentru exprimarea votului la referendum.

BLACKSEA PARTNERSHIP 07
JURNAL DE BORD

Text și foto:

Locotenent-comandor **Mugurel PASCU**

În perioada 25 aprilie – 4 mai 2007, corveta *Contraamiral Horia Macellariu* (265) a participat la exercițiul maritim BLACKSEA PARTNERSHIP 07. Exercițiul, devenit deja tradițional, a fost organizat de Republica Turcia și s-a desfășurat în apele internaționale de sud ale Marii Negre. „Protagonistele” principale ale activităților pe mare au fost fregatele turcești *Yildirim* și *Yavuz*, corveta rusească *Kasimov* și corveta *Contraamiral Horia Macellariu*. Însă la succesul exercițiului au contribuit de asemenea și avioane F-16, elicoptere, nave ale Gărzii de Coastă și un submarin; toate acestea aparținând Turciei.

25 aprilie 2007: Pe dana Divizionului 50 Corvete e agitație mare. Se fac ultimele pregătiri, se dau ultimele sfaturi. Corveta 265 se pregătește de plecare. La bordul navei urcă comandantul Flotei, contraamiral de flotilă Mircea Rusmănică. Comandantul navei, locotenent-comandorul Liviu Motoc, dă raportul cu oarecare emoție în glas; este prima lui misiune internațională la comanda acestui tip de nave. Comandantul Flotei transmite echipajului cuvinte de încurajare, succes și, după o strângere cordială de mână, toată lumea se grăbește către posturile de manevră. „Vira ancora!” și „Mola pupa!”. Corveta *Contraamiral Horia Macellariu* a plecat la BLACKSEA PARTNERSHIP 07. Drumul către portul turcesc „Karadeniz Ereğli” a pus la grea încercare rezistența fizică și caracterelor membrilor echipajului. Toată noaptea valurile au lovit din travers babord și, în ciuda manevrelor specifice de evitare a acestei situații, ruliul ne-a „albit” noaptea.

26 aprilie 2007: La ora 09.00 corveta românească intră în portul Ereğli, conform planului. Se acostează în siguranță. Nu e timp de odihnă. Activitățile în port curg în cascadă. Cel mai solicitat pare a fi comandantul navei, locotenent-comandorul Liviu Motoc. La 10.00 participă la ședința de planificare, la bordul fregatei *Yavuz* apoi se deplasează împreună cu comandanții navelor participante, în vizită la comandantul

BlackSea Zone, la prefect și la primarul orașului iar la ora 14.30 are conferință de presă pe *TCG Yildirim*. Între timp, la bordul navei, ofițerul secund, locotenent-comandorul Gheorghe Albulescu și comandantul SL-5, căpitanul Gheorghe Mihai coordonează activitățile de aprovizionare cu alimente, apă, energie electrică, etc. Ziua se încheie într-o notă mai relaxantă, printr-un amical de fotbal și volei în baza sportivă situată la câțiva metri de locul nostru de acostare.

27 - 28 aprilie 2007: Activitățile sunt diversificate și acum ne demonstrează eficiența orelor de antrenament din țară. Exerciții de comunicații și comunicații vizuale, exerciții de vitalitate, antrenament al echipei de boarding etc. Toate se desfășoară fără cusur. La acestea participă și observatorii exercițiului BLACKSEA PARTNERSHIP. Din partea României, comandorul dr. Georgescu Ștefan, șeful de Stat Major al Flotei de Fregate. Un moment special al acestor două

Antrenament în ridicarea și coborârea bărcii de la bord.

zile îl reprezintă exercițiul de asistență umanitară, demonstrație făcută de militarii turci. Se urmărește eliminarea efectelor unui cutremur. La început totul pare un haos. Sirene asurzitoare ale mașinilor de salvare și de pompieri, pichamere, moloz, circa 30 de oameni întinși pe jos așteptând ajutor, militari alergând în toate direcțiile, etc. Dar turcii își fac treaba ca la carte. Zona a fost securizată, „răniții” au fost transportați la spital, incendiile au fost stinse, aria calamităților a fost dezafectată, fiecare își cunoaște rolul foarte bine. Toată lumea a avut de învățat câte ceva. Bravo! Activitățile la cheu se termină cu un campionat de fotbal între echipajele celor patru nave. Aici ne simțim ca gâsca în apă. Leșim campioni fără prea mari eforturi și în uralele galeriei mergem la odihnă. Urmează proba de foc.

29 aprilie 2007: Duminică dimineața corveta noastră iese în mare și se alătură fregatelor turcești și corvetei rusești, constituindu-se o grupare navală cu responsabilități multiple pentru următoarele trei zile. În scurt timp apar nave ale Gărzii de Coastă turce care simulează atacuri teroriste asupra grupării noastre. Sunt respinse cu armamentul de artilerie de la bord. Urmează respingerea atacurilor aeriene. Avioane F-16 survolează înălțimile în mare viteză. Tunurile de la bord se rotesc amețitor simulând tragerile reale asupra aviației, zgomotul este infernal. După aproximativ o oră se lasă liniștea. Timp în care, în cadrul grupării navale, se desfășoară manevre tactice, simple și avansate, de schimbare a pozițiilor și drumurilor de marș. După amiază primim misiunea de a căuta și salva oamenii cazuți în apă și în pericol de înec, manechine lăsate în apă de un elicopter turcesc, la câteva mile distanță de noi. După o oră jumătate de cercetare a mării avem contact vizual cu „victimele”. Ne apropiem cu viteză redusă, se lasă la apă barca RHIB, condusă cu pricepere de Mm III Dorobanțu Ion și cu specialiștii în acest domeniu la bord – scafandrii, Mml Mircea Constantin și Mml Mihai-Adelmo Stănescu - se trece la treabă. Se recuperează cei trei „oameni” din apă și se transportă la fregata *Yavuz*. Totul se desfășoară natural, dovedind profesionalism. Pe timpul nopții traficul radio continuă neîncetat. Se

Corveta *Contraamiral Horia Macellariu* (265) acostată în portul Ereğli din Turcia.

Comandanții navelor participante la exercițiul BLACKSEAPARTNERSHIP 07. Primul din dreapta, locotenent-comandorul Liviu Motoc, comandantul navei românești.

primesc ordine, se execută evoluții ale navelor, se supraveghează zonele de responsabilitate. În Punctul de Comandă (P.C.) engleza e la ea acasă. Comunicațiile între nave se țin numai în engleză. Căpitanii Cosmin Dobrescu, Ion Negru și Nicolae Vasile au situația sub control. Nu e prima lor misiune de acest gen și, după cum se vede, pasiunea și entuziasmul îi fac să rămână în P.C. mult timp după ce orele lor de cart s-au încheiat.

30 aprilie 2007 – Dimineață, la prima oră, intrăm la tragere. Avem ținta în vizor. După două, trei lovituri de reglaj băieții comandantului S.L.2, căpitanul Mihai Stăiculescu, își fac treaba cu brio. Țintă lovită. Începe căutarea submarinului. Câteva ore navele „mătură” adâncurile cu stațiile de hidrolocație. Fregata *Yavuz* descoperă „inamicul” și ne transmite datele acestuia. Avem ordin să executăm atacul cu torpila (simulat) pe submarin. Comandantul S.L.3, căpitanul Adrian Nucu, conduce exercițiul cu multă stăpânire de sine, lucru care-i face pe subordonații săi să acționeze în cel mai eficient mod. Misiune îndeplinită. În jurul orei 17.00 la pupa corvetei *Contraamiral Horia*

Macellariu adrenalina tinde spre cote maxime. Echipa de boarding se pregătește pentru o intervenție la fregata *Yavuz*. Aceasta joacă rolul unei nave civile care transportă mărfuri generale iar noi, în calitate de responsabili cu interdicția maritimă în acea zonă, avem ca obiectiv controlul acesteia. Se lasă barca RHIB, băieții, echipați ca-n filmele de comando, urcă la bordul acesteia și, pe o mare de gradul 1-2, pleacă în misiune. Totul se execută în litera instrucțiunilor specifice: se inspectează nava prin exterior cu RHIB-ul, se urcă la bordul lui *Yavuz*, băieții asigură zona punții cu armamentul din dotare. Șeful echipei de boarding, căpitanul Mihai Stăiculescu, prezintă comandantului navei controlate scopul și necesitatea prezenței noastre la bord. Se verifică actele navei, echipajului, proveniența încărcăturii, etc. Se vede treaba că echipajul turcesc e impresionat de hotărârea și minuțiozitatea cu care ai noștri își fac meseria, de aceea și liniștea care s-a lăsat de când am urcat la bord. Totul decurge conform planului. Pleacă cu sentimentul misiunii îndeplinite. A fost OK. Ca la carte. Noaptea, corveta noastră supraveghează

un raion bine delimitat și are misiunea de a nu permite nici unei nave pătrunderea în acea zonă. Cu toate acestea navele civile dau multe bătăi de cap ofițerilor de cart. Spre dimineață situația pare să se liniștească.

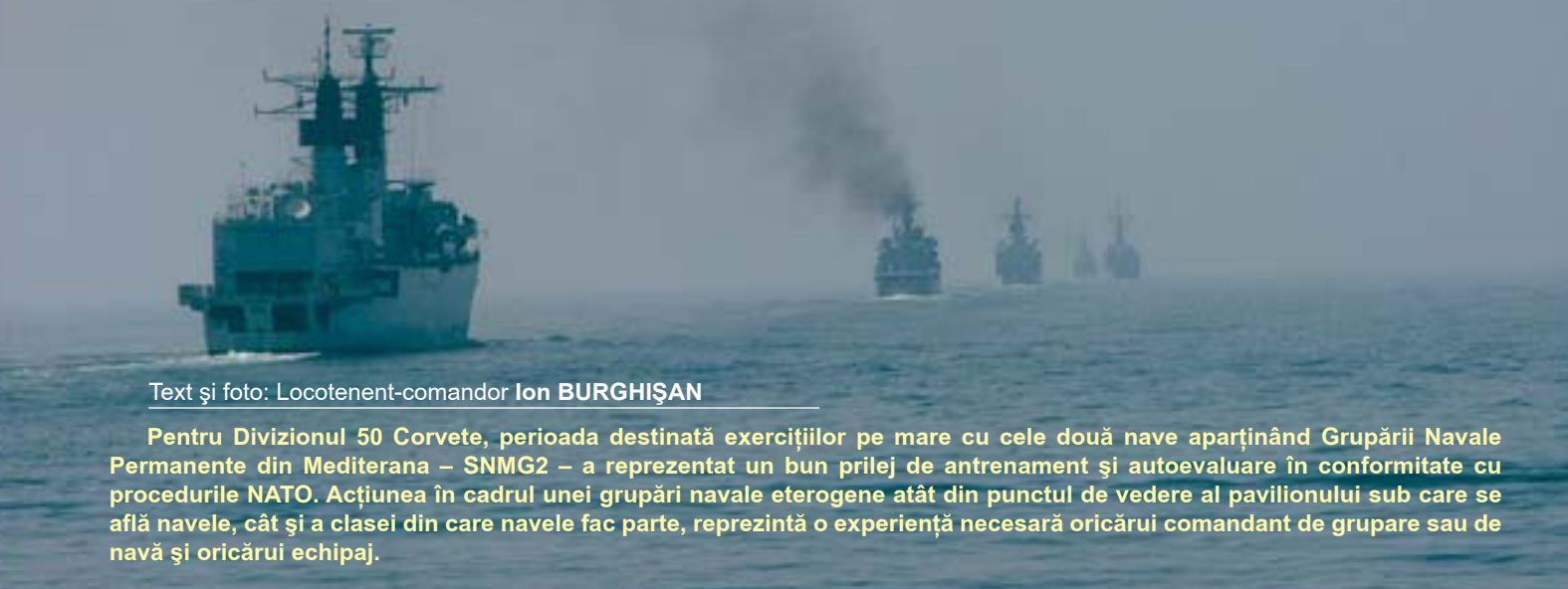
1 mai 2007: La orele 07.00, ca din senin, apare o navă care nu răspunde apelurilor noastre de a părăsi zona. Totul face parte din exercițiu. După un „joc de-a șoarecele și pisica” de aproximativ două ore, la sfârșitul cărora nava a fost avertizată că se va folosi armamentul de la bord, aceasta execută ordinul corvetei *Contraamiral Horia Macellariu* și ia drum de ieșire din raion. Ne îndreptăm spre Istanbul. Între timp evoluăm în poziții tactice combinate în cadrul formației de nave. La ora 15.00 Bosforul ni se arată în toată măriștea lui. Se simte o undă de ușurare.

Ziua de **2 mai** a redus entuziasmul echipajului nostru de a vizita orașul Istanbul. A plouat continuu. Așa că activitățile principale s-au desfășurat la bord și au constat în probleme organizatorice, de reprovizionare a navei și pregătirea marșului pentru întoarcerea acasă.

Pe data de **3 mai** ridicăm ancora și luăm cap compas Mangalia. Pe drumul de întoarcere, la bilanțul ad-hoc cu ofițerii bordului, căpitan-comandorul Florin Tănase, lociitorul comandantului Divizionului 50 Corvete și șeful marșului, ține să aprecieze modul exemplar în care echipajul și-a îndeplinit atribuțiile, astfel că rezultatele participării corvetei *Contraamiral Horia Macellariu* (265) la exercițiul BLACKSEA PARTNERSHIP 07 au fost foarte bune, pe măsura așteptărilor. Și comandantul marșului știe când să aprecieze o activitate de asemenea anvergură pentru că sistemul său de referință îl reprezintă experiența acumulată în urma precedentelor exerciții internaționale, și nu puține, la care a luat parte.

4 mai 2007: Corveta *Contraamiral Horia Macellariu* acostează în portul militar Mangalia. Ni se înfățișează același scenariu familiar, atât de drag nouă. La cheu: familii înlacrimate; la bord: marinarii care-și ascund emoția revenirii acasă printr-un zâmbet șăgalnic. Totul e bine când se termină cu bine. ■

Antrenament comun în Marea Neagră SNMG2 acționează alături de români

Text și foto: Locotenent-comandor Ion BURGHISAN

Pentru Divizionul 50 Corvete, perioada destinată exercițiilor pe mare cu cele două nave aparținând Grupării Navale Permanente din Mediterana – SNMG2 – a reprezentat un bun prilej de antrenament și autoevaluare în conformitate cu procedurile NATO. Acțiunea în cadrul unei grupări navale eterogene atât din punctul de vedere al pavilionului sub care se află navele, cât și a clasei din care navele fac parte, reprezintă o experiență necesară oricărui comandant de grupare sau de navă și oricărui echipaj.

Gruparea SNMG2 în România

În dimineața zilei de 8 iunie, fregatele *TCG Gokceada*, sub pavilion turcesc și *ITS Grecale*, sub pavilion italian, au intrat în portul Constanța pentru o vizită de patru zile. Ambele nave fac parte din Gruparea Navală Permanentă din Mediterana, binecunoscută printre marinarii militari sub acronimul, SNMG-2.

Planul celor două nave a cuprins, în prima parte refacerea capacităților de luptă ale navei și echipajului, iar în a doua, exerciții pe mare alături de nave ale Forțelor Navale Române. În chiar ziua sosirii în port, o delegație a celor două nave, condusă de ambii comandanți, respectiv căpitan-comandorul Ahmet Gokhan Rahtuvan, respectiv căpitan-comandorul Flavio Biaggi, a fost primită de comandantul Flotei, contraamiralul de flotilă Mircea Rusmănică. La Comandamentul Flotei au fost discutate aspecte legate de staționarea navelor în port și de colaborarea ulterioară pe parcursul exercițiilor ce urmau a se desfășura pe mare. Ca la fiecare vizită de asemenea amplasare, comandanții navelor au efectuat vizite la oficialitățile locale, iar echipajele au avut ocazia de a vizita orașul Constanța și stațiunea Mamaia.

Pe mare, împreună

Navele desemnate de Statul Major al Forțelor Navale pentru a desfășura exerciții în comun cu reprezentantele SNMG2 au fost: fregatele *Regele Ferdinand* și *Regina Maria*, corvetele *Contraamiral Eustațiu Sebastian* și *Contraamiral Horia Macellariu*, precum și nava școală și de suport logistic *Constanța*.

În perioada 12-15 iunie, au fost planificate diverse exerciții ce au implicat colaborarea pe mare între toate cele cinci nave românești și două străine. După ieșirea din port și o scurtă perioadă de pregătire la ancoră, navele s-au întâlnit într-un raion maritim în largul orașului Mangalia și apoi s-au constituit în două grupuri tactice, fiecare incluzând o fregată a SNMG2, o fregată românească și o corvetă. Bineînțeles, și *NȘSL Constanța* a făcut parte dintr-unul dintre grupurile create.

Rând pe rând, în cele patru zile de antrenament pe mare, au fost executate proceduri standard NATO de respingere a atacurilor teroriste și a ambarcațiunilor rapide, reprovizionare pe mare, căutare și salvare oamenilor căzuți peste bord, comunicații, formații și evoluții. Niciuna

dintre procedurile executate nu a reprezentat o noutate pentru marinarii din echipajele corvetelor, cu atât mai mult pentru cei aflați la bordul fregatelor. În aceeași măsură cu lipsa noutății exercițiilor s-a dovedit necesitatea executării lor în cadrul unei formații navale eterogene. Mai mult, cunoașterea reciprocă a modului de acțiune al navelor, deși standardizat, a reprezentat un câștig pentru marinarii români. Având în vedere că cele două fregate românești se pregătesc să execute misiuni în cadrul Grupării Navale Permanente din Mediterana, exercițiile desfășurate se constituie într-o binevenită experiență.

În gruparea tactică alcătuită din fregatele *Gokceada*, *Regele Ferdinand* și corveta *Contraamiral Horia Macellariu*, conducerea exercițiilor pe timp de zi a aparținut navei turcești. Pe timp de noapte, s-au executat proceduri din poziție ancorată. Este vorba în general de cunoașterea publicațiilor standardizate NATO, comunicații și raportarea elementelor țintelor navale și aeriene într-un raion maritim supravegheat. De asemenea, noaptea s-a constituit într-un binevenit răgaz pentru cei deplin angrenați în activitățile din timpul zilei,

Contraamiralul de flotilă Mircea Rusmănică, comandantul Flotei, în centru, în timpul discuțiilor avute cu comandanții navelor din SNMG-2, prezente la Constanța. În stânga, căpitan-comandorul Flavio Biaggi, comandantul fregatei ITS Grecale; în dreapta, căpitan-comandorul Ahmet Gokhan Rahtuvan, comandantul fregatei TCG Gokceada.

Instantaneu din timpul activităților desfășurate pe mare de către echipajul corvetei *Contraamiral Horia Macellariu* (265).

dar în același timp „bobocii” ambarcați au avut timp de „sedimentare” a informațiilor acumulate în marș.

Cadeții își croiesc drum în carieră

La bordul corvetei *Contraamiral Horia Macellariu*, la bordul căreia am fost ambarcați pe timpul a două din cele patru zile de exerciții pe mare, s-au aflat, dublând posturi pe care ar putea fi

încadrați în viitor, cinci aspiranți din anul terminal al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, doi elevi caporali din Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ioan Murgescu” și doi militari voluntari aflați în perioada de pregătire la Centrul de Instrucție al Forțelor Navale. Toți cei aflați în practică au îndeplinit, ca dublură, carturi pe funcțiile corespunzătoare pregătirii lor. Experiența dobândită la finalul acestui marș, având

în vedere degrevarea de responsabilități și îndreptarea atenției exclusiv către perfecționarea unor deprinderi sau acumularea unor cunoștințe teoretice, este inestimabilă. Pe parcursul carierei în Forțele Navale, vor face de acum referiri la momentele de început, la primele exerciții la care au găsit soluții, chiar dacă acestea nu au fost, de această dată, puse în practică.

Upgrade la complexitate

Zilele următoare au adus, bineînțeles, o mai mare complexitate a procedurilor puse în practică. Cele două grupări tactice s-au reunit sub aceeași comandă și au desfășurat exerciții împreună. Orice marinăr cu experiență poate

confirma că nu e lesne să acționezi pe mare într-o formație alcătuită din șapte nave din cinci clase diferite. Iată de ce, deși lipsite de spectaculozitate sau de ritm trepidant, formațiile și evoluțiile în formație desfășurate în apele teritoriale românești nu au fost deloc la îndemâna oricui. Emoțiile au lipsit însă în totalitate, având în vedere pe de o parte experiența comandanților de nave, pe de alta vremea deosebit de favorabilă navigației. ■

Noi antrenamente cu Puma Naval

Pregătire pentru certificare

Text: **Mihaela SECELEANU**

Foto: **Bogdan DINU**

În perioada 8-16 mai, echipajul fregatei *Regele Ferdinand* a profitat de vremea favorabilă și de marea liniștită și s-a avîntat în larg pentru a se instrui și a-și crește performanțele. Aceasta pentru că ei nu au timp de pierdut; permanent sunt angrenați în activități importante de cooperare iar pregătirea trebuie să fie la cel mai înalt nivel. Antrenarea echipajelor în conformitate cu standardele NATO, perfecționarea deprinderilor în executarea manevrelor și întărirea coeziunii echipajelor sunt principalele obiective urmărite pe timpul ieșirii pe mare.

În toamna acestui an, pe marinarii de pe *Regele Ferdinand* îi așteaptă două activități importante: evaluarea și certificarea nivelului I NATO a echipajului și a navei în cadrul exercițiului multinațional NOBLE MIDAS și participarea la operația ACTIVE ENDEAVOUR, o operație inițiată și condusă de Alianța Nord Atlantică în scopul descurajării acțiunilor teroriste.

Un alt obiectiv important al ieșirii pe mare l-a constituit testarea și omologarea primului elicopter Puma Naval care va intra în dotarea Forțelor Navale la sfîrșitul lunii mai. O achiziție prin care Forțele Navale au realizat un pas important pentru interoperabilitatea cu celelalte forțe din NATO.

Exercițiu de salvare a omului căzut peste bord, cu ajutorul înotătorului de serviciu.

A fost un antrenament reușit. De la stînga la dreapta: căpitan-comandorul Marian Săvulescu, comandantul fregatei *Regele Ferdinand*, comandori (r) Miron Rîndetean și Radu Bârlea, piloți de încercare la IAR Ghimbav, Brașov.

Cooperarea cu elicopterul naval s-a dovedit a fi un pas important pentru marinarii militari deoarece, fiind vorba de un nou tip de colaborare și de proceduri noi, au fost necesare măsuri suplimentare dar echipajul s-a dovedit a fi la cel mai înalt nivel de pregătire.

Pe parcursul celor 8 zile, marinarii au mai desfășurat exerciții de evacuare a personalului rănit de la bordul navei precum și aprovizionarea cu piese de schimb în mare, împreună cu un elicopter Puma Socat aparținînd Forțelor Aeriene, dar și activități de pregătire, căutare și atac al submarinului, supraveghere navală, căutarea și salvarea oamenilor căzuți în apă împreună cu Nava Școală *Constanța* (281), exerciții pe care marinarii le desfășoară adeseori, repetiția de mai multe ori însemnînd performanță.

RHIB-ul fregatei *Regele Ferdinand* în misiune.

Foc continuu... fără focuri de armă PONTICA 07

Text: **Mihaela SECELEANU**

Foto: **Soare Bonea**

Pontica 07 a fost un exercițiu de comandament cu comunicații și informatică în teren organizat și desfășurat de Statul Major al Forțelor Navale în perioada 5-8 iunie.

Potrivit concepției generale a exercițiului, acțiunile teroriste desfășurate pe teritoriul unui stat au impus luarea măsurilor de securitate. S-a trecut la operaționalizarea forțelor din compunerea grupării multinaționale și a forțelor aflate sub comandă națională, concomitent cu executarea supravegherii traficului aerian și naval și a apărării căilor de comunicații. Scenariul exercițiului, ce a avut ca zonă de desfășurare aria de operații de S-E, a fost desigur, unul fictiv. Și, chiar dacă a fost unul de amploare, nu am avut parte de trupe în teren și trageri de luptă, așa cum ne-am obișnuit. Totul s-a rezumat la o cooperare pe hartă și la nivelul comunicațiilor între comandamentele organizate în unitățile Forțelor Navale.

Punctul de comandă de rezervă al exercițiului s-a constituit într-o locație izolată, corespunzătoare unei misiuni care a antrenat toate unitățile din compunerea Forțelor Navale Române.

Deși nimic spectaculos pentru un necunoscător, misiunea marinarilor a fost extrem de importantă. Doar astfel se poate verifica și perfecționa tehnica și capacitatea comandamentelor pentru executarea operaționalizării și conducea acțiunilor militare.

Activitate intensă în stația radio a Batalionului de Stat Major și Deservire.

„Acest exercițiu este un element important al planului nostru de pregătire. Am antrenat toate unitățile din subordinea Statului Major al Forțelor Navale atât în ceea ce privește pregătirea pe hartă, antrenarea personalului în aplicarea standardelor și procedurilor NATO, cât și o verificare importantă a echipamentelor de comunicații și informatică aflate în dotare cu precădere a celor folosite în exerciții și operații multinaționale”, ne-a declarat comandorul

Constantin Boruzi, șeful turei operative, din Punctul de comandă de rezervă, în ziua documentării noastre.

Într-o eră caracterizată prin riscuri și amenințări la adresa securității, cu numeroase tensiuni, provocări și evoluții imprevizibile ale mediului de stabilitate regional, trebuie să ne adaptăm și noi, să devenim compatibili cu structurile NATO și să ne alăturăm eforturilor comunității internaționale pentru

Aspect din punctul de comandă de rezervă, al exercițiului PONTICA 07.

Comunicațiile au fost foarte solicitate pe timpul exercițiului.

asigurarea securității și eliminarea terorismului internațional.

Gradul de complexitate al acțiunilor militare actuale este din ce în ce mai ridicat. În aceste condiții, câmpul de luptă contemporan a devenit un mediu în care gestiunea datelor, a informațiilor și îndeplinirea coerentă a actului de comandă reprezintă activități prioritare.

Pentru a putea îndeplini în condiții cât mai bune activitățile de comandă este necesară analiza într-un timp cât mai scurt a unui volum mare de informații referitoare la o multitudine de elemente privind situația din teren. Obținerea informațiilor, comunicarea, analiza și exploatarea lor este principala preocupare a militarilor din punctul de comandă. Permanent echipa de aici este atentă asupra datelor pe care le primește de la celelalte structuri, le

analizează și transmit mai departe informații și ordine ce vizează desfășurarea în bune condiții a misiunii. Căpitan-comandorul Sorin Cucu, șeful centrului de operații, ne împărtășește faptul că nu există timp de odihnă: *„Este un flux continuu care concentrează întreaga noastră atenție pentru că elemente de noutate pot apărea oricând punându-ne vigilența la încercare. Ne-am confruntat și cu inserarea unor elemente suplimentare din partea conducerii exerciției pentru verificarea capacității comandanților de a se adapta la situații de noutate. Chiar dacă totul se „joacă” pe hartă pentru noi este o misiune la fel de importantă ca și una reală. Astfel reușim să ne pregătim pentru o activitate cu trupe în teren cand nu avem voie să greșim. Și pînă acum totul a decurs normal.”*

Pentru că nici o activitate nu poate fi desfășurată fără suport logistic, un rol deosebit de important în cadrul aplicației l-a avut și Batalionul de Stat Major și Deservire din cadrul Statului Major al Forțelor Navale prin asigurarea în mod oportun a materialelor necesare și prin operativitatea tehnicii. Așa cum spunea și maiorul Sorin Panainte, șeful de stat major al batalionului, logistica nu a fost doar un simplu jucător: *„Spre deosebire de ceilalți, noi chiar am îndeplinit misiuni reale. În primul rând mă refer la dislocarea oamenilor și a tehnicii în punctul de comandă de rezervă, am organizat și am asigurat pe toată perioada aplicației transportul, hrănirea și cazarea personalului. Totodată ne-am confruntat și cu câteva aspecte inedite, cum ar fi «otrăvirea apei în zonă», fapt care ne-a obligat să aprovizionăm localnicii și militarii cu apă plată; de asemenea, conform scenariului, a trebuit să organizăm un centru de primire pentru refugiați. Această activitate, o nouate pentru noi, ne-a determinat să studiem regulamentele pentru a rezolva problema în timp util.”*

CERCETAȘII INFANTERIEI MARINE

48 de ore într-un marș de orientare
prin pădurile Niculițelului

Text și foto: Bogdan DINU

Sfârșit de primăvară și un început de vară deja toridă în pădurile Niculițelului și ale Babadagului. Pentru fiecare dintre noi, locuitori ai urbei, oricare ar fi ea, pădurea reprezintă o gură de oxigen și un moment de relaxare. Pentru alții, ea reprezintă însă teren de antrenament și locul de desfășurare a misiunilor în zona de responsabilitate. Multe din activitățile și misiunile specifice Batalionului de Infanterie Marină de la Babadag se desfășoară departe de ochii și urechile noastre. Aproximativ de două-trei ori pe an, compania cercetare sau alte subunități, execută ceea ce în termeni militari se numește un marș de antrenament de orientare, pe un traseu și într-un raion de acțiune dinainte stabilit. Cel mai recent s-a desfășurat între 22 și 23 mai, timp de 48 de ore, pe traseul Babadag-Niculițel, pe o distanță de aproximativ 60 de kilometri. Și

când spunem traseu ne gândim doar la un termen generic care nu se identifică în nici un caz cu șoseaua sau drumurile cunoscute. Marșul se execută cu evitarea localităților, urmând formele de relief existente în zonă iar pădurile Niculițelului au oferit un excelent teren de antrenament. Misiunea face parte din categoria celor mai puțin mediatizate, trecute sub tăcere dacă vreți, fără trageri, fără scenarii, principalele obiective urmărite fiind orientarea și marșul în teren necunoscut. Chiar și întâlnirea cu echipa noastră s-a realizat destul de dificil undeva în mijlocul pădurii. De aici ne-am alăturat timp de două ore celor 12 militari ai Batalionului de Infanterie Marină pentru o incursiune în pădurile din apropierea localității Niculițel.

„În primul rând am urmărit dezvoltarea și consolidarea deprinderilor militarilor în ceea

ce privește deplasarea în teren după un azimut dat, dezvoltarea rezistenței la efort fizic prelungit dar și consolidarea spiritului de echipă. Unul din avantajele este faptul că în urma unui astfel de marș militarii se familiarizează cu zona de responsabilitate a Batalionului de Infanterie Marină și le va fi mai ușor la executarea viitoarelor misiuni”, am aflat de la locotenentul Dorin Iordache, comandant pluton cercetare Batalionul de Infanterie Marină.

Ne-am despărțit de prietenii noștri de la infanteria marină acolo unde pădurea lăsa loc drumului care ne scote la câmp deschis. Despărțire de scurtă durată însă deoarece a doua zi începea la Babadag exercițiul „Dimineață Senină 2007”, organizat și condus de Batalionul de Infanterie Marină și despre care puteți afla informații în paginile următoare. ■

Busola este un obiect esențial cercetașilor în orientarea prin păduri.

DIMINEAȚĂ SENINĂ LA BABADAG

Batalionul de Infanterie Marină intervine într-o zonă de conflicte interetnice și interconfesionale

Text și foto: **Mihaela SECELEANU**

Liniștea dinaintea furtunii

Am sosit la Babadag, joi, 14 iunie, pe o căldură înăbușitoare. Nu este decât ora 9 dar soarele arde deja cu putere. Cu siguranță sunt peste 30 de grade Celsius. Poposim pentru început la Batalionul de Infanterie Marină unde suntem primiți de cel care a fost până de curând comandantul acestei unități de renume, colonelul Vasile Romanescu. Aflăm că domnia sa a fost transferat la București, la Statul Major al Forțelor Navale și se află aici pentru a superviza activitatea, la comanda unității urmând a fi numit locotenent-colonelul Ion Bucur, în prezent locțiitorul comandantului unității. Nu stăm decât puțin de câteva minute pentru o prezentare scurtă a misiunilor pentru că antrenamentul cu trupe în teren desfășurat de subunități ale batalionului trebuie să înceapă. Ne îndreptăm spre zona de desfășurare a activităților, în aria forestieră a Babadagului, pentru că poligonul în care militarii noștri obișnuiau să se antreneze era ocupat de americani. Aici, câțiva infanteriști marini, printre care și locotenent-colonelul Ion Bucur, stăteau în soarele arzător așteptând sosirea invitaților. Înafara corturilor instalate la o oarecare distanță de locul în care ne aflăm noi, nimic altceva nu aducea cu o desfășurare amplă de trupe. Celebrele TAB-uri sau camioane militare, fără de care o astfel de aplicație nu ar fi avut nici un șarm, nu se zăreau nicaieri, deși

locotenent-colonelul Ion Bucur ne-a avertizat că sunt în zonă. Pentru noi nu pare a fi decât o dimineață senină și liniștită de vară în pădurile Babadagului, dominate de cetatea Heraclea. Calmul din jur ne copleșește. Pare să prevestească ceva. Doar foșnetul ierbiilor uscate și câteva păsărele rătăcite își fac simțite prezența. În rest, liniște...liniștea dinaintea furtunii. Nimic nu te duce cu gândul la nebunia care se va instala în mai puțin de jumătate de oră. Dintre copaci par a ieși scânteii. Ne dăm seama că de fapt nu este decât luciul oțelului armelor în contact cu rezele soarelui. Deodată liniștea este spartă de focuri de armă și de zgomotul transportoarelor blindate care traversează pădurea. Un adevărat măcel pare să se fi declanșat.

Activitate non-stop

Din fericire, totul este doar un joc numit „Dimineața Senină 2007”. Un joc pe care militarii infanteriști marini îl joacă în fiecare an pentru ca pregătirea lor să tindă către perfecțiune. Aproximativ 400 de militari din cadrul Batalionului de Infanterie Marină au participat timp de 5 zile, în perioada 11-15 iunie, la exercițiul cu tema „Acțiunea Batalionului de Infanterie Marină într-o zonă de conflicte interetnice și interconfesionale”, desfășurat într-un raion împădurit din apropierea cetății Heraclea. Chiar dacă scenariul a fost unul fictiv, acțiunile din zonă nu au fost departe de realitatea vieții internaționale. Concepția de escaladare a crizei dintre

două grupuri cauzate de dispute religioase, teritoriale și etnice în zona de operații, a fost creată în scopul antrenării teoretice și practice a militarilor privind participarea la operațiile în sprijinul păcii. Iar această misiune vine la numai trei săptămâni de la marșul de antrenament de orientare și supraviețuire desfășurat de o parte dintre infanteriștii marini pe traseul Babadag-Niculițel, pe o distanță de aproximativ 60 de kilometri. Așa cum spunea și căpitanul Marius Gheorghescu, ofițer în Statul major al Batalionului și creierul acestei aplicații, nu se stă nici o clipă. „De doi ani, de când mă aflu în acest batalion, nu avem nici o clipă liberă. În fiecare lună desfășurăm cel puțin câte un exercițiu planificat de unitatea noastră sau de eșaloanele superioare. De această dată, scenariul s-a bazat pe o problemă etnică și confesională într-un stat fictiv. În urma reformelor produse în anii 90 în țările socialiste, un stat decide să formeze o federație multiethnică rezultând un conflict interetnic și interconfesional. Astfel, forțele NATO intră în teatrul de operații prin rezoluțiile ONU și suntem aici pentru a restabili pacea și securitatea în zonă.”

Scenariul

Exercițiul, desfășurat anual de militarii Batalionului de Infanterie Marină, cu teme diferite, desigur, a urmărit verificarea modului de îndeplinire a acțiunilor de căutare și salvare, de nimicire a unor elemente paramilitare, organizarea unui

Controlul refugiaților înainte de a intra în tabără.

Ciocnirea între protestatari și forțele de ordine.

centru de control al evacuării personalului necombatant și apărarea unor obiective strategice. Infanteriștii marini acționează în vederea dislocării din zona de conflict a populației băștinașe subjugată de grupuri de etnie diferită. Se organizează astfel un raion de menținere a păcii, de pază și apărare. Pe parcursul deplasării, forțele ONU sunt atacate de grupări paramilitare. Au loc schimburi de foc, misiunea infanteriștilor fiind îngreunată, dar nu imposibilă. Refugiații sunt aduși în siguranță în zona de primire unde trec printr-un flux de triere, respectiv verificarea documentelor, percheziție corporală și control medical, beneficiind în continuare, până la evacuarea lor, de condiții foarte bune de trai. Bineînțeles că misiunea militarilor nu ia sfârșit aici. Ei se confruntă

în continuare cu elemente recalcitrante cărora trebuie să le facă față. Nemulțumirea refugiaților de condițiile de trai, incitați de diverse elemente obstrucționiste, se transformă într-o adevărată revoltă înăbușită de un pluton de jandarmi. Așadar, un scenariu concentrat dar care vine în ajutorul Batalionului de Infanterie Marină pentru desfășurarea în cele mai bune condiții a misiunilor de aplanarea a unor conflicte de intensitate redusă.

Cercetarea – ochii și urechile comandantului

Un segment important al Batalionului de Infaterie Marină fără de care nu se poate desfășura nici o activitate, este cercetarea. Maiorul Alexandru Jugaru, șeful informațiilor,

ne mărturisea faptul că, „activitatea cercetașului este nevăzută. Dacă pe ceilalți luptători i-ați văzut în teren, cercetașii sunt mereu ascunși. Noi ne ocupăm în principal cu procurarea de informații din toate sursele. Executăm activități de culegere de date prin sursele deschise pe care le avem la dispoziție: internet și chiar mass-media, plus informațiile secrete pe care le primim prin cooperare cu alte structuri sau de la eșalonul superior. Furnizăm informații foarte importante despre grupările paramilitare, despre liderii acestora, procedeele pe care le aduc aceștia pentru îndeplinirea scopurilor propuse, dotarea lor, modul lor de acțiune, susținerea logistică, și cum am putea contracara acțiunile lor.”

La toate activitățile, indiferent că sunt misiuni reale sau pe timp de pace sau la criză, informațiile au un rol deosebit fiind

de fapt factorul decizional în îndeplinirea misiunilor. Deviza cercetașului este de altfel să vezi și să auzi fără să fii văzut sau auzit.

Necesitatea misiunilor în teatrele de operații

Am putea spune, fără să greșim, că infanteriștii marini sunt buni la toate. Ne referim, desigur, la faptul că ei desfășoară misiuni atât pe timp de pace, în sprijinul populației civile la dezastre, împreună cu celelalte elemente ale sistemului național de apărare, dar și în situații de criză și la război. Și deși Dumnezeu ne-a ferit, pe noi românii, de agresiuni interetnice, lumea internațională se confruntă frecvent cu astfel de coflicte. Menținerea, impunerea, restabilirea păcii sunt cuvinte pe care le

Forțele paramilitare sunt gata pentru acțiuni destabilizatoare.

Liniștea de după furtună. Locotenent-colonelul Ion Bucur (dreapta), împreună cu subordonații, după terminarea ostilităților de la „Dimineață Senină”.

auzim și le citim zilnic în presă. Fac parte din realitate. Sunt misiuni pe care militari din întreaga lume le desfășoară, din nefericire, în mod real. Infanteriștii marini români se antrenează și ei în acest scop pentru că, cine știe? Cândva poate că vor fi solicitați să își aducă contribuția la misiuni în sprijinul păcii undeva pe glob. Locotenent-colonelul Ion Bucur, ne împărtășea faptul că „Batalionul de Infanterie Marină a participat la exerciții multinaționale cu nivel pluton și doar doi ofițeri au făcut parte din joint-uri în teatrele de operații internaționale. Cu trupe în teren însă nu am avut ocazia. Sperăm ca anul următor să avem și noi o Companie Desant Amfibiu care va participa în teatrele de operații internaționale. Unitatea noastră se află în curs de operaționalizare cu o Companie Desant Amfibiu standard NATO,

adică armament, tehnică și pregătire exact după cerințele NATO. Sperăm ca până la sfârșitul anului 2008 să vedem această companie, dar nu cu sustenabilitate logistică românească, ci într-o forță multinațională. Sunt convins că va face față tuturor cerințelor NATO.”

Dacă din punctul de vedere al pregătirii infanteriștii marini români nu se deosebesc prea mult de celebrii „marins” americani, la nivelul tehnicii mai avem de recuperat, chiar dacă la expoziția organizată cu acest prilej ei au etalat cele mai bune arme intrate de curând în dotare. Șeful de stat major al unității spunea însă că nu sunt motive de îngrijorare. „Tehnica pe care o avem în dotare este la nivelul anilor 2000. După cum ați văzut la expoziție, avem și tehnică de ultimă generație, tehnică standard NATO,

armament calibrul 5,56 cu care începând de săptămâna viitoare vom executa trageri. De asemenea, avem aparatură de observare pe timp de zi, pe timp de noapte aparatură de ultimă generație urmând ca în acest an și în 2008 să avem capacitatea maximă la operaționalizare.”

Concluzii pozitive

La finalul exercițiului concluziile nu puteau fi decât foarte bune. Căpitanul Marius Gheorghescu s-a declarat mulțumit: „Exercițiul a decurs foarte bine. A solicitat o cantitate enormă de resurse umane și materiale și se pare că efortul a fost răsplătit cu vârf și îndesat. Ați fost martorii unui scenariu concentrat, ce-i drept, dar unul reușit”.

Ochiul vigilent al șefului a văzut însă și micile scăpări, locotenent-colonelul Ion Bucur spunând că este loc și de mai bine. „Exercițiul și-a atins obiectivele din punctul de vedere al mișcării forțelor în teren. Suntem, mulțumiți 90% pentru că au mai fost și mici inadvertențe pe care noi le-am observat.”

La buna desfășurare a exercițiului și-a adus contribuția, mai mult sau mai puțin, fiecare militar al Batalionului de Infanterie Marină. De la asigurarea logistică a aplicației și până la executarea în teren a misiunii fiecare om, văzut sau nevăzut, a avut rolul său, chiar dacă, majoritatea au dorit să rămână anonimi în fața aparatului de fotografiat. A fost și cazul maiorului Laurențiu Mitra, șeful logisticii în această unitate de mai bine de șapte ani care s-a implicat în asigurarea hrănirii militarilor pe măsura eforturilor lor. Iar fasolea la cazan pe care a servit-o în ziua exercițiului a fost cu siguranță mai bună decât acasă sau la unitate. ■

Corveta Contraamiral *Horia Macellariu* (265)

„Nu este ușor să îți desfășori activitatea la acest nivel”

Interviu cu domnul comandor Cătălin Dumistrăcel, șeful Serviciului Secretariat din Statul Major General

Căpitan ing.
Mihai EGOROV

- Domnule comandor ați plecat din marină de mai bine de 6 luni. Cum vedeți acum Forțele Navale de la nivelul Statului Major General?

- Acum când îmi desfășor activitatea la Statul Major General, nu pot să fiu partizanul niciunei categorii de forțe ale armatei. De la venirea în această structură, mi-am propus să mă rezum la a purta uniforma de marină, iar în rest mă străduiesc să fiu imparțial cu ceilalți colegi din forțele Terestre și Forțele Aeriene. Cred că acesta este cel mai firesc mod de a te comporta la acest nivel, și mai consider că dacă voi reuși să fiu acceptat și înțeles în acest sistem, va fi pentru mine un factor important în activitatea viitoare. Nu este ușor să îți desfășori activitatea la acest nivel, mai ales că în structurile Statul Major General sunt puțini ofițeri de marină, iar unii colegi te privesc încă cu neîncredere și curiozitate.

- Care sunt elementele dificile ale acestei funcții?

- Nu pot să spun că mă confrunt cu dificultăți de nerezolvat. Pot afirma însă că problematica care trebuie rezolvată diferă în fiecare zi și ce este foarte important, trebuie rezolvată în cel mai scurt timp. Serviciul Secretariat are în structură 34 de persoane și concentrează activitatea a trei, patru structuri arondate serviciului. Funcționează în medie 12-14 ore zilnic, sintetizează documente, le pregătește în vederea aprobării sau promovării la eşaloanele superioare, angajează diferite ședințe care impun pregătirea de materiale, organizează primirea în țară a unor delegații străine la nivelul șefului Statului Major General și al locțiitorului și multe alte activități.

Toată această activitate laborioasă nu s-ar putea desfășura fără aportul tuturor celor care încadrează serviciul, fără dedicația și profesionalismul de care dau dovadă în fiecare zi. Pot afirma cu mâna pe inimă, că fără acest colectiv, pe care l-am cunoscut cu mult timp înainte de a lucra aici, nu m-aș fi putut adapta atât de repede la cerințele funcției. Modul deschis în care m-au primit, a contribuit foarte mult la formarea unor relații de serviciu corecte și principiale. Pe această cale doresc să le mulțumesc tuturor pentru încrederea și sprijinul acordat.

- Regrețați că ați plecat din Forțele Navale?

- E o întrebare capcană?

- Nu! Dorim doar opinia dvs.

- Sunt mulți factori la care trebuie să fac referire. În primul rând sunt în marină de la 14 ani! Ce opinie mai pot să am? Mi-am ales această meserie

prin prisma tatălui meu, fost ofițer, dar care mi-a lăsat posibilitatea să aleg ce doresc să fac în viață. Pentru aceasta îi mulțumesc. Am avut ambiția să-i calc pe urme și să nu-l dezamăgesc pe parcursul carierei. Profesia aleasă mi-a oferit foarte multe satisfacții în toate unitățile în care mi-am desfășurat activitatea, până la Statul Major al Forțelor Navale unde am lucrat ultimii 15 ani petrecuți în marină. Mi-a fost greu să mă despart de oamenii adevărați din Forțele Navale care mi-au fost și sunt colegi și prieteni, pe care îi apreciez și îi respect. La rândul meu, m-am bucurat de aprecierea și simpatia lor, având în vedere că prin natura funcțiilor îndeplinite, am cunoscut foarte mulți ofițeri, maiștri militari, subofițeri din Forțele Navale.

- Și pentru că nu a mai rămas foarte mult până când marinarii își vor sărbători ziua armii, ce le doriți foștilor colegi cu ocazia Zilei Marinei?

- În primul rând tot ce-mi doresc mie! Adică multă sănătate! În special vreau să le mulțumesc tuturor celor care vor depune eforturi pentru organizarea manifestărilor dedicate acestei sărbători. Știu foarte bine ce înseamnă această muncă, fiind implicat în mod direct ani de zile, în aceste activități și mai știu că nu întotdeauna munca lor, este apreciată la adevărata valoare. Pentru aceasta îi asigur de tot respectul meu. În încheiere nu pot să nu le adresez tuturor marinarilor BUN CART ÎNAINTE!

- Care considerați că este definiția succesului în carieră?

- Din experiența mea, foarte simplu! Corectitudine, dedicație față de meseria aleasă, profesionalism, verticalitate și nu în ultimul rând, respect și încredere în oameni. ■

Exclusivitate

„Ne leagă foarte multe lucruri din istoria recentă a țărilor și marinelor noastre.”

Bogdan DINU

Comandorul Alexander Pavlovics, comandantul Forțelor Navale ale Letoniei, a efectuat în perioada 24-25 mai o vizită în Forțele Navale Române. Care a fost scopul vizitei, cât de mare este Marina Militară a Letoniei sau cum decurge colaborarea regională aflați din interviul pe care domnia sa l-a acordat Grupului Mass-Media al Forțelor Navale la încheierea vizitei.

- Care sunt obiectivele vizitei dumneavoastră în România?

- Mă aflu la Constanța ca urmare a unei vizite oficiale pe care o efectuez în Forțele Navale Române, la invitația contraamiralului de flotilă Dorin Dănilă. Opinia mea personală este că ne leagă foarte multe lucruri din istoria recentă a țărilor și marinelor noastre. De fapt, după această vizită am realizat că există multe similarități în structura dar și în procesul de transformare parcurs de forțele navale ale ambelor state. Evident, totul la o scară foarte diferită deoarece Forțele Navale ale Letoniei sunt de opt ori mai mici decât Forțele Navale Române dar profesionalismul personalului angajat se situează aproape la același nivel pentru că atât noi cât și dumneavoastră punem accentul pe calitate și nu pe cantitate. Suntem interesați de colaborarea și cooperarea cu Forțele Navale Române în foarte multe domenii cum ar fi învățământul de marină și stagii de practică, operații de scufundare, lupta împotriva minelor, echipamente și instalații comune celor două marine, de schimburi de experiență în general.

- Ați menționat operațiile de luptă împotriva minelor. Majoritatea navelor dumneavoastră sunt dragoare sau vânătoare de mine.

- Aveți dreptate, putem afirma chiar că este specificul forțelor noastre navale. Am inițiat și se află în derulare un proiect de achiziție a unor vânătoare de mine din clasa *Tripartite* pentru a participa la Forța de Răspuns NATO în grupul MCM și cred că putem acoperi în prezent tot ceea ce ține de domeniul luptei împotriva minelor în forțele noastre navale.

- Vă rugăm să detaliați pentru cititorii noștri, în câteva cuvinte evident, care sunt principalele misiuni și tipurile de nave aflate în dotarea Forțelor Navale letone.

- Spre deosebire de Forțele Navale Române misiunile marinei noastre includ și pe cele care în mod normal ar reveni Gărzii de Coastă, care în Letonia este subordonată și parte componentă a forțelor noastre navale, inclusiv în domeniul căutării și salvării pe mare. Avem patru nave rapide de patrulare din clasa *Storm* de proveniență norvegiană, două dragoare din clasa *Kondor*, de proveniență germană, care urmează să fie înlocuite de cinci vânătoare de mine din clasa *Tripartite* în cadrul proiectului *Altman*, un vânător de mine din clasa *Lindau*, tot de proveniență germană, care este operațional și participă la Forța de Răspuns NATO precum și o navă de comandament și suport logistic pentru navele de luptă împotriva minelor. Mai deținem o unitate de nave cu atribuții și misiuni specifice Pazei de Coastă, monitorizării traficului și prevenirii poluării, căutării

și salvării pe mare și de asemenea asigurăm sistemele de comunicații și paza frontierelor maritime.

- În anii trecuți una din problemele forțelor navale aparținând țărilor baltice era lipsa cronică a resurselor și fondurilor, fapt care făcea imposibilă acceptarea și utilizarea navelor de luptă oferite gratuit, ca donație, de alte marine militare, în special cea a Germaniei. S-a schimbat ceva în prezent?

- Răspunsul este unul afirmativ. Așa cum Forțele Navale Române au găsit banii necesari pentru a cumpăra fregate și noi am identificat sursele financiare pentru a achiziționa nave de luptă împotriva minelor. În ultimul deceniu politicienii noștri au reușit să găsească soluțiile potrivite dar acesta nu este un proces singular deoarece și Forțele Navale Române s-au confruntat cu aceleași probleme ca și noi.

- Aș vrea să vorbim puțin despre cooperarea regională. Mă refer aici

la existența grupării COMBALTRON la care participă cu nave Estonia, Lituania și Letonia sau la exercițiul Open Spirit din Marea Baltică, exercițiu multinațional, anual, de căutare și distrugere a minelor. Mai sunt de actualitate?

- Continuă să fie de actualitate și vor rămâne astfel până când pericolul real al minelor marine vechi din Marea Baltică nu va fi eliminat. Nu există date exacte dar, în zona menționată se estimează că încă mai avem, în prezent, aproximativ 10.000 de mine marine vechi din timpul celui de-al doilea război mondial. Trebuie să facem față acestei situații și este extrem de dificil să o rezolvăm, inclusiv datorită condițiilor hidro-meteorologice din Marea Baltică. Intervalul de timp necesar pentru a curăța marea în proporție de 95% de minele marine vechi se măsoară în decenii.

- Vă aflați la sfârșitul vizitei dumneavoastră în Forțele Navale Române. Care sunt impresiile dumneavoastră?

- Impresia mea personală este că Forțele Navale Române beneficiază în prezent de un vânt extrem de prielnic în pânze – și folosesc această formulă deoarece interviul este realizat chiar pe *NS Mircea*, o navă deosebită – și sunt optimist în ceea ce privește viitorul marinei dumneavoastră. Când spun acest lucru mă refer la existența unor programe de dezvoltare și dotare viitoare foarte bune, la planurile strategice existente și la imaginea extraordinară pe care Forțele Navale Române o au pe plan internațional. ■

Ce îi pot învăța românii pe canadieni?

UN MARINAR ROMÂN LA CATEDRA ȘCOLII FORTELOR NAVALE CANADIENE

Mihaela SECELEANU

În condițiile în care trăim într-un secol al informației și tehnologiei, iar țările din întreaga lume pun tot mai mult accentul pe educație și pe o bună formare profesională, profesorii români se fac tot mai mult remarcați peste hotare. Am demonstrat adeseori că avem și noi cu ce să ne mândrim. Nu suntem doar o țară de hoți, de țigani, de derbedei care nu trec granițele țării decât pentru a ne face de râs. Avem și noi valorile noastre. Trebuie doar să știm să le descoperim și să le promovăm. Atunci poate că lumea internațională nu va mai îndrepta degetul acuzator către țara noastră iar nouă nu ne va mai fi rușine să spunem că suntem români.

Locotenent-comandorul Octavian Tărăbuță, șef lucrări la Catedra de Electrotehnică, Comunicații și Armament Naval a Facultății de Marină Militară din cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” a trăit experiența de a fi profesor în Canada. Domnia sa a predat în perioada 18-26 mai modulul de „Mine Marine și Planificarea Operațională a Misiunilor de Minare” în cadrul cursului de Mine Warfare (Lupta împotriva Minelor) desfășurat la Canadian Forces Fleet School - Școala Forțelor Navale Canadiene - din Quebec.

De ce în Canada? Deoarece, în anul 2006, pe parcursul vizitei unei delegații a Forțelor Navale Canadiene în România, oaspeții s-au arătat deosebit de interesați de lupta împotriva minelor și de un schimb de experiență referitor la sistemele de învățământ de marină, românesc și canadian.

Și pentru că Forțele Navale Canadiene nu au în înzestrare mine marine, modulul predat de locotenent-comandorul Octavian Tărăbuță în cadrul Cursului de luptă împotriva minelor s-a dovedit a fi deosebit de apreciat atât de către cursanți cât și de către ceilalți instructori. „Aspectele forțelor care minează sunt, evident, deosebit de interesante având în vedere acțiunile care se iau apoi împotriva minelor. Acesta a fost principalul motiv pentru care eu am fost invitat la școala Forțelor Navale Canadiene. Cunoștințele pe care noi încercăm să le oferim cursanților noștri au fost de același folos și cursanților canadieni. Ei considerau dragajul ca pe o misiune destul de abstractă, în timp ce eu am putut să le explic mai multe principii constructive și funcționale ale minelor, caracteristici care influențează în mod fundamental modul de luptă împotriva acestora, fiecare tip de mină având un mod specific de contracarare. Astfel au putut fi trase anumite concluzii importante în vederea realizării viitoarelor lor planuri de luptă împotriva minelor. Acum știu că mina poate să

reacționeze în diverse moduri; nu este doar un obiect inert pe fundul mării sau ancorat.”

Și pentru că se afla pentru prima dată în fața unei asistențe de altă naționalitate decât cea română, locotenent-comandorul Octavian Tărăbuță a avut parte și de emoțiile caracteristice oricărui început, constructive de altfel, determinându-l să își revizuiască cu temeinicie informațiile pe care dorea să le împărtășească. Neliniiile se pare că au dispărut rapid atunci când a constatat interesul cursanților și sprijinul colegilor de catedră. „Când am observat concluziile trase de către cursanți, pe timpul pregătirii temei lor și apoi prin evaluările informale ale șefului școlii, pot spune că misiunea a fost îndeplinită cu succes. Cursanții au rămas cu siguranță cu anumite cunoștințe ce le vor fi utile în planificarea acțiunilor lor împotriva minelor. Gazdele de la cursul de Mine Warfare și-au dat tot concursul pentru a mi se asigura sprijinul logistic necesar prezentării modulului și apoi pentru a realiza o evaluare a exercițiului tactic al unei acțiuni de minare. Eu am fost pregătit cu o temă de minare a apelor din bazinul vestic al Mării Negre dar, de comun acord cu gazdele canadiene, am făcut un exercițiu de minare a portului Halifax, fiind util și din punct de vedere geografic.”

Și, pentru că vorbim despre geografie, se pare că marinarii canadieni cunosc destul de multe lucruri despre țara noastră și au apreciat, în urma vizitei în România, că particularitățile culturale și mentalitățile românilor sunt oarecum similare cu cele ale canadienilor. Totuși, dacă la nivelul metodelor didactice aplicate nu există mari diferențe nu putem spune același lucru atunci când vorbim despre mijloacele logistice de asigurare a cursului, capitol la care trebuie să recunoaștem că învățământul românesc de marină este restant. ■

Galeria performerilor

UN DASCĂL CU ASPIRAȚII ACADEMICE

Căpitan-comandorul dr. Ioan Crăciun (stânga) împreună cu comandorul Garry Herbert, atașatul naval al S.U.A. la București, invitat de onoare la NATO Senior Executive Master Course.

Căpitan-comandor
dr. **Marian MOȘNEAGU**

Premiul instituit de Universitatea Națională de Apărare „Carol I” din București pentru a desemna cea mai valoroasă lucrare științifică editată în 2006 a fost acordat anul acesta, la cea de-a doua ediție, unui ofițer de marină. Este vorba despre căpitan-comandorul dr. Ioan Crăciun, conferențiar universitar la Catedra de Securitate și Apărare Națională din cadrul Facultății de Comandă și Stat Major, autorul lucrării „Prevenirea conflictelor și managementul crizelor”.

Această onorantă distincție este recunoașterea unei activități didactice și științifice laborioase pe care ofițerul a desfășurat-o cu perseverență, atât înainte cât și după obținerea titlului științific de doctor în științe militare. La fel de bine apreciate au fost și celelalte lucrări editate ca unic autor – „Proceduri de operare standard – operații maritime multinaționale” (2002), „Caracteristicile fizico-geografice ale Mării Negre și influența lor asupra desfășurării acțiunilor militare” (2002), „Dunărea și Marea Neagră. Considerații geografico-militare” (2003) și cea mai recentă, „Operații maritime multinaționale” (2007) sau ca principal autor – „Lupta antisubmarine în războiul naval modern” (2003), respectiv „Gestionarea crizelor în cadrul NATO (N.R.C.S.) (2004).

Semnatarul altor 50 de articole, studii, referate și comunicări publicate în volumele unor manifestări științifice internaționale sau în prestigioase reviste de specialitate din țară și străinătate, precum „Impact strategic”, „Gândirea militară românească”, „Dosarele istoriei”, „Buletinul Universității Naționale de Apărare „Carol I” ș.a., căpitan-comandorul dr. Ioan Crăciun își onorează statutul de cadru didactic universitar și prin participarea sa activă ca director de program, cercetător principal sau expert, la derularea unor proiecte de cercetare-dezvoltare pe bază de contract. Unul dintre acestea, pe care îl coordonează în calitate de director de proiect, vizează „Interesele navale

ale României între obiectivele integrării euroatlantice, mizele energetice și efectele combinate ale terorismului în arealul Mării Negre Extinse” (Programul CNCISIS). Pe plan internațional, ofițerul este implicat în soluționarea a două proiecte, unul evaluat NATO, contractat de Portsmouth University, iar celălalt de Greater Black Sea Area Working Group, finanțat de EUCOM.

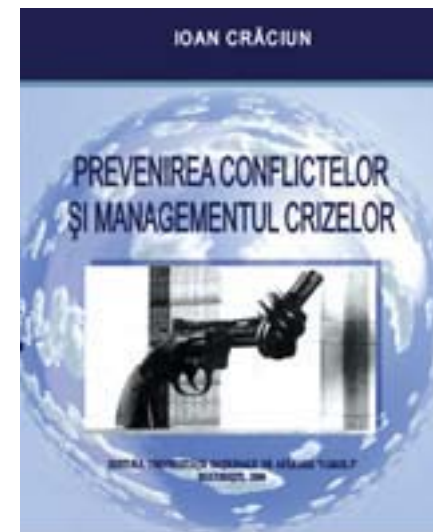
Cu o experiență de un deceniu ca dascăl în amfiteatrele celei mai prestigioase instituții universitare ale învățământului militar românesc și în teatrele internaționale, ca ofițer de stat major în cadrul Operației „Enduring Freedom”, la Combined Joint Task Force Horn of Africa – Djibouti (28 februarie-30 august 2005), căpitan-comandorul dr. Ioan Crăciun este într-o continuă competiție cu sine însuși. A absolvit Academia Militară, NATO CIMIC Course, modulul „NATO Operational CIMIC Course”, organizat de Ministerul Apărării, în colaborare cu

Comandamentul Aliat pentru Transformare (2000), NATO Academic Instructor Course la NATO School, Oberammergau – Germania (2006), Cursul „Army Brigade” și „Joint Multinational Operations” la Centrul Regional de Pregătire Româno-Britanic București (1999). După studii masterale în Administrația NATO, modulul „NATO Senior Executive Master Course” din cadrul Școlii Naționale de Studii Politico-Administrative (2004), în prezent urmează cursurile de master la Facultatea de Istorie a Universității București, specializarea „Relații internaționale și integrare europeană”.

Este directorul Centrului de Cercetări Euroatlantice, membru al Biroului Consiliului științific al Universității Naționale de Apărare, membru al Proiect Management International, organizator de sesiuni de comunicări științifice și workshop-uri și de cursuri de instruire, director de proiect și coordonator echipă de trainerii.

Mentorul multor cursanți ai Universității Naționale de Apărare, ofițerul se dedică cu pasiune celor trei cursuri pe care le predă cu dezinvoltură și probitate profesională: Managementul crizelor, Operații multinaționale și Politici și strategii NATO. Și, evident, țintește titlul de profesor universitar. Pe care îl așteaptă vara aceasta și pe care îl merită cu prisosință. ■

**Detașamentul Naval al Forței pentru
Operații Speciale a trecut de certificarea națională**

DNFOS pe drumul afirmării

Text și foto: Bogdan DINU

Ultima „radiografie” a scafandrilor de luptă publicată în revista noastră a fost acum patru ani, sub aceeași semnătură. Încercam atunci să vă prezentăm atât „apele tulburi” în care încă mai evoluau scafandrii dar și secțiuni la diferite „adâncimi” existențiale și profesionale ale acestor luptători. S-au schimbat multe în ultimii patru ani pentru scafandrii din Forțele Navale Române. Procesul de operaționalizare a primelor grupe sau detașamente este finalizat, mulți dintre interlocutorii noștri de atunci au evoluat în carieră ajungând

diferența.” Am citat din articolul scris în urmă cu patru ani și vom continua să o facem pe parcursul materialului deoarece este un exercițiu de memorie extrem de util. Din păcate, formulările tranșante au dispărut din răspunsurile interlocutorilor mei din prezent, fie că e vorba de cei din Forțele Navale, fie a celor ajunși în structurile Statului Major General. Poate fi o dovadă a maturității depline, se poate datora promovării în carieră și pe funcții de conducere cu responsabilități după cum nici nu vreau să mă gândesc că

dar timpul și evenimentele nu ne-au permis decât abordarea Grupului Naval al Forței pentru Operații Speciale și scafandrii Secției Interventie Salvare de mare adancime, ambele de la Divizionul Nave Scafandri. Oricum, Laboratorul Hiperbar, Școala de Scafandri sau Grupul EOD au fost mediatizați în anii trecuți. De departe, cea mai importantă activitate din acest an pentru Centrul de Scafandri este certificarea și afirmarea Grupului Naval al Forței pentru Operații Speciale, după cum anul trecut a fost Grupa 1 EOD.

Scafandrii de luptă, luând poziții de atac.

comandanți de grupuri sau de secții și, ca o notă aparte, comandantul Centrului de Scafandri de atunci, comandorul Dorin Dănilă, este actualul șef al Statului Major al Forțelor Navale. „Tușele groase, cuvinte tranșante. Lucrând sub apă, unde granița dintre viață și moarte este de multe ori mai subțire decât un grăunte de nisip, scafandrii nu sunt dispuși să facă multe compromisuri. În viață, ca și în profesie. Sunt obișnuiți să spună adevărul și, mai mult decât atât, să își asume responsabilități. Nu bârfe și clevetiri sterile sau plafonări profesionale, ci dorința sinceră de mai bine pentru scafandri și marină. Asumată, dusă până la capăt, chiar dacă pe unii îi deranjează. Aceasta face

s-ar datora blazării, „înfrângerii” din bătălia dusă cu „sistemul”. „Tușele groase” le-am mai întâlnit, și acelea „în surdină”, la ofițerii tineri, cu câteva excepții, al căror entuziasm – e nevoie și de acesta, nu-i așa? – nu a fost încă „tocit” de dificultăți. Părerea noastră. În același timp, continuă „exodul” SGV-ilor scafandri la alte structuri din sistemul de apărare – tentația statutului de cadre militare ca și a soldei aferente fiind irezistibilă deocamdată, în lipsa unor măsuri de contracarare care se lasă încă așteptate -, după cum nici dotarea, incontestabil mai bună în prezent, nu a ținut totuși pasul cu cerințele. Am fi dorit ca documentarea noastră să acopere toate structurile Centrului de Scafandri

GNFOS-DNFOS ALPHA 1

„Evident, viitorul aparține forțelor speciale, scafandrilor și subunităților mici care pot fi mult mai ușor operaționalizate și aduse la stadiul de interoperabilitate.” O observație de bun simț a anului 2003, nici măcar atât de profundă, ne pune totuși pe gânduri. De ce a fost nevoie de o perioadă atât de lungă pentru a deveni realitate? Explicația este relativ simplă: procesul s-a derulat după un calendar corelat cu prioritățile și resursele existente. Nu vrem să facem speculații gratuite legate de un proiect sau altul al Forțelor Navale și resursele alocate deoarece nici misiunile și obiectivele diferitelor unități nu se pot compara. Ne bucură deocamdată

Odată urcați la bord, urmează asaltul asupra cabinei de marș a navei.

faptul că la nivelul denumirilor și terminologiei lucrurile sunt clare. Avem un Grup Naval al Forței pentru Operații Speciale (în continuare GNFOS) care are în componență trei Detașamente Navale ale Forței pentru Operații Speciale Alpha 1,2,3 (în continuare DNFOS Alpha 1, acronim care reflectă de fapt nivelul tactic) aflate în diferite stadii de încadrare și operaționalizare. După cum vă informam mai sus una din prioritățile pe anul în curs pentru Statul Major al Forțelor Navale este certificarea și afirmarea DNFOS Alpha 1. Eforturile depuse în acest sens de membrii detașamentului și ai unității în ansamblu au fost și sunt semnificative, nu doar la nivelul antrenamentului oamenilor ci și al dotării. Subiectul dotării îl vom aborda însă într-un capitol separat.

O certificare clară

În prima decadă a lunii iunie s-a derulat activitatea de certificare la nivel național a pachetului de forțe pentru operații speciale destinate Pactului Nord Atlantic, planificată, organizată și condusă de Statul Major General, la care au participat structurile specifice din Forțele Terestre, componenta de aviație pentru operații speciale și evident, DNFOS Alpha 1. Din motive lesne de înțeles nu vă putem dezvălui

locațiile (diferite deoarece activitățile s-au desfășurat atât în interior, cu planificarea misiunii în prima fază, dar și cu executare în teren, cu marcarea inamicului timp de patru zile, exerciții de parașutare, exerciții tactice cu trageri de luptă în poligoane). Trebuie să precizăm că în ultimele luni toată pregătirea DNFOS-ului s-a canalizat spre această certificare. S-au desfășurat nu mai puțin de de trei ședințe de tragere în poligonul de la Topraisar și numeroase alte antrenamente care au culminat cu evaluarea internă de la sfârșitul lunii mai. Datorită acestor antrenamente certificarea a fost, potrivit interlocutorilor noștri, un succes. Urmează în toamnă, în luna octombrie, afirmarea la nivel NATO. Căpitan-comandor Cătălin Fleșeriu, șef de stat major la Centrul de Scafandri: „Există probabilitatea ca la NRF 11, undeva în perioada iulie-decembrie 2008, DNFOS Alpha 1 să fie în „tură” NRF. La momentul actual nu este o certitudine, dar sunt șanse mari să se întâmple astfel.”

Nu am putut fi prezenți la prima parte a activității, respectiv exercițiul tactic din teren cu marcarea inamicului, desfășurat timp de patru zile într-un raion cu o suprafață de 150 de kilometri pătrați. Am aflat câte ceva de la căpitanul Mihai Ghibu, comandantul DNFOS Alpha 1: „Totdeauna misiunea cea mai dificilă este cea mai lungă

și atunci cred că executarea misiunii în teren a fost cea mai dificilă, după părerea mea. A durat patru zile, am avut noroc că nu a plouat, dar totuși am lucrat în teren necunoscut. Consider că a fost una din cele mai dificile misiuni pe care le-am avut până acum. Ne-am simțit puțin inferiori în privința dotării dar cred, de asemenea, că recuperăm până la afirmare. Ca o apreciere generală, o să acord și eu același calificativ ca și comisia – excelent.”

Documentarea noastră am început-o efectiv la momentul exercițiilor de parașutare. Dimineață răcoroasă de iunie pe un aerodrom militar. E greu de descris imaginea zecilor de parașute aliniate pe iarba de la marginea pistei care îi așteptau pe cei care le vor lua în spate și se vor îndrepta către aeronava AN 26, de unde vor sări, devenind siluete negre pe cerul înroșit de răsăritul de soare. Printre ei, și o parte din membrii DNFOS-ului. S-a sărit cu toate tipurile de parașută, de la BG 7 la moderna aripă TW 7 și de la altitudini cuprinse între 500 și 2000 de metri. Fascinat, îl urmăresc la lucru pe Mm II Bogdan Isac care, calm, metodic, își pliază singur (de altfel așa au procedat toți cei care au sărit) parașuta tip aripă TW7 pe o foaie de cort întinsă pe iarbă. Este incredibil cum în doar câteva minute reușește să plieze voluminoasa parașută și să o

înghesuie – după o știință anume – în micul rucsac cu formă aerodinamică pe care îl va purta în spate. De altfel unul din avantajele modelului TW7 este că atât parașuta principală cât și cea de rezervă se află la un loc în echipamentul purtat în spate. Astfel parașutistului îi rămâne mai mult loc pentru arme sau echipamente pe care le poate purta în față. Mm II Bogdan Isac îmi mărturisește că fiecare are propriul mod de „ambalare” a parașutei și pe care îl consideră, evident, cel mai bun și adecvat persoanei proprii. Chestie de superstiție. Îl văd cum se alătură grupului și se îndreaptă spre avion, care deja are rampa de acces deschisă. În câteva minute este în aer, evoluând sigur pe sine și aterizând la punct fix la doi metri în fața mea. Nici nu e de mirare, se află la cel de-al 644-lea salt! Experiența și-a spus cuvântul și, efectiv, la acest capitol DNFOF-ul nu avut nici o emoție. După doar câteva zile doar, scafandrii erau din nou la exerciții de parașutare, de data aceasta la Bacău. Printre ei și locotenent-comandorul Dănuț Burcuță, cel care împreună cu Mm II Bogdan Isac a sărit de la mare altitudine într-un exercițiu demonstrativ de Ziua Forțelor Terestre la București. Încercăm astfel să reparăm o mică nedreptate mediatică.

Pentru parașutism scafandrii sunt dotați corespunzător cu modernele parașute tip aripă TW7 și costume Drager pentru salturi de la mare altitudine, cască și mască pentru alimentarea cu oxigen.

La exercițiul tactic cu trageri de luptă din poligon totul s-a desfășurat conform planului și similar cu ceea ce s-a petrecut în tragerile anterioare de la Topraisar. Diferit a fost faptul că au evoluat pe mașinile de teren împrumutate de la colegii din alte structuri și că au folosit încă pistoalele mitralieră calibrul 5,45 mm.

„Referitor la DNFOF, cred că sunt în măsură să fac câteva precizări – ne-a declarat colonelul Constantin Crăciun de Secția Operații a SMG. *I-am văzut la lucru în trei nopți și, în afară de faptul că au spiritul de echipă extrem de bine dezvoltat și se cunosc și se antrenează împreună de atâta timp, nu am putut să văd nici o diferență în modul în care acționează pe uscat între ei și colegii lor de la unitatea gazdă. Ba chiar vreau să precizez că au trecut și printr-un moment mai dificil, în sensul că le-a intrat ursul în tabără, și prezența de spirit a militaților care supravegheau tabăra a reușit să salveze situația fără să se pună în pericol nici viața militaților și nici a animalului. Acești bărbați minunați care încadrează forțele*

speciale ale Forțelor Navale fac cinste armeei, instituției și forțelor speciale române. Este un mare avantaj pentru ei faptul că sunt specializați în mod deosebit în problemele de scufundare, dar nu numai în asta. I-ați văzut la lucru, sunt parașutiști experimentați care sar cu aripa, sunt trăgători foarte buni, deci pregătirea pluridisciplinară pe care o desfășoară cu succes le asigură această interoperabilitate și capacitate de a acționa împreună și, sincer să fiu, nu se vede nici o diferență. Normal, atunci când intră în mediul lor de scufundare și de acțiune sub apă, unde sunt superspecializați, atunci se vede diferența față de cei care nu fac în mod deosebit această categorie de antrenament ci numai din când în când câteva cursuri de păstrare a deprinderilor. Dar, în ceea ce privește modul de operare la obiectiv și în dispozitivul inamicului, nu se văd diferențe și asta mă mulțumește în mod deosebit.”

Pe când o lege a forțelor speciale?

În Armata Română există structuri de forțe speciale, există de asemenea o doctrină a forțelor speciale dar, deocamdată, nu există și o lege a forțelor speciale. Un înalt oficial din Ministerul Apărării spunea că există o

Mm II Bogdan Isac, pliindu-și parașuta după aterizarea la punct fix.

reticență din partea politicienilor de a vota o astfel de lege deoarece aceștia asociază, într-un mod oarecum curios, ideea de forțe speciale cu cea de lovitură de stat. Așadar, poate doar o problemă de comunicare și explicitare. Nu este o glumă. Apariția legii ar rezolva multe dintre problemele militaților din structurile de forțe speciale. Același oficial recunoștea că este o diferență enormă între misiunile de menținere a păcii și chiar cele din teatrele de operații și misiunile forțelor speciale. Recunoaștere stării de fapt nu rezolvă însă problemele. Se impune de urgență reconsiderarea valorii, inclusiv financiare, a soldei, sporurilor sau diurnelor din misiuni dar mai ales a statutului și funcțiilor pe care le pot ocupa membrii forțelor speciale. De ce continuă să „dezerteze” SGV-ii la structuri aparținând Ministerului Internelor și Reformei Administrației, inclusiv de la scafandrii de luptă? Nu atât din cauza soldei (oricum mai mare – întotdeauna m-am întrebat de ce grilele de salarizare dintre cele două ministere sunt atât de diferite) ci pentru statutul de subofițer și avantajele care decurg de aici. Adică un contract de muncă pe perioadă nedeterminată și o pensie decentă la ieșirea din sistem. Atâta timp cât SGV-ii vor

evolua cu „ghilotina” limitei de vârstă deasupra capului (35 sau 40 de ani) și a imposibilității contractării unui credit, printre altele, datorită contractului de muncă pe perioadă determinată, nu este de mirare că vor continua să plece masiv către instituțiile care le oferă siguranța dorită. Și care, la angajare îi transformă instantaneu în subofițeri. Cred că nimeni nu ar vrea să fie în pielea unui comandant de detașament care, cu două luni înaintea certificării, pierde doi din cei mai buni oameni din echipă fără a putea face nimic. De altfel, înstituirea unor măsuri „represive” sau de „îndiguire” la adresa celor care și-au manifestat opțiunea de a părăsi sistemul ar fi – în afară de temeiul legal – și imorale la un moment dat. Cu alte cuvinte, ar viza efectul și nu cauza care le produce. Dragostea de profesie, spiritul de echipă sunt vorbe frumoase și în multe cazuri au un suport real dar ele pălesc în fața unei decizii de viață. Iar în România de azi schimbarea locului de muncă din sistem este o astfel de decizie. Mai tragic este faptul că un luptător din forțele speciale se formează în circa cinci ani iar în cazul DNFOF-ului termenul de șapte ani nu este unul exagerat. „Depinde la ce nivel vrei să ajungi cu el – ne-a declarat căpitan-comandorul Cătălin

Fleșeriu, șeful de stat major al Centrului de Scafandri – *E vorba de numărul de cursuri pe care trebuie să le parcurgă, de anii de experiență și de numărul orelor de scufundare pe care trebuie să le aibă. Iar cei care vor să devină scafandri de luptă și să ajungă în forțele speciale trebuie să parcurgă în mod obligatoriu și alte module de cursuri: parașutare, tragere cu armament special, arte marțiale, etc.”*

Soluții există și prin alte părți chiar au fost puse în aplicare. La structurile similare din Forțele Terestre aproximativ jumătate din funcții sunt de subofițeri. Este un început și soluția ar putea fi aplicată și în Forțele Navale. Până la urmă vorbim de câteva zeci de funcții iar apariția legii de care vorbeam ar fi utilă în această direcție. În interviul acordat în ultimul număr al revistei noastre, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă amintea și de „... cointereresarea financiară cu preponderență la specialitățile în care este nevoie de un timp mai îndelungat de pregătire, cum ar fi scafandrii de toate specializările.”

Dotare și resurse

Anul acesta Statul Major al Forțelor Navale va finaliza o primă etapă

Aspect din timpul exercițiului pentru certificarea scafandrilor din DNFOF.

de dotare completă a unui DNFOS cu tehnică specifică de scufundare, armament și aparatură optică specială. În prezent există întârzieri la finalizarea proiectului. „O altă problemă este aceea a procesului greoi și birocratic al achizițiilor. Aproape în totalitate echipamentul provine din import, iar lanțul este foarte lung și greoi. Legislația actuală nu permite achiziționarea echipamentului de scufundare decât prin ROMTEHNICA, prin SMFN care gestionează fondurile pentru Centrul de Scafandri. Specificațiile tehnice cerute de ROMTEHNICA pentru licitație au fost întocmite chiar de către cei de la

că navele militare sunt exceptate de la condițiile generale ale actului legislativ respectiv. Totuși, „atenția” procurorilor de la DNA s-a focalizat asupra celui care a întocmit specificațiile, devenit, fără voie, suspectul principal. Licitația a fost blocată pe parcursul anchetei și este și aceasta una din cauzele întârzierii. „A fost o situație jenantă și curioasă și pentru noi – ne-a precizat căpitan-comandorul Cătălin Fleșeriu – pentru că întotdeauna când a fost vorba de participarea într-o comisie care să stabilească tendințe, obiective, scopuri, concepte doctrinare sau efectiv să participe la stabilirea specificațiilor

cauză a întârzierii. În fine, este vorba doar de o primă etapă de dotare. La nivelul Centrului de Scafandri problema este privită altfel. Căpitan-comandorul Cătălin Fleșeriu: „Conceptia de echipare și dotare – care nu a fost atributul nostru – s-a făcut pe priorități. Iar prioritatea zero a constituit-o operaționalizarea celor două structuri în vederea punerii la dispoziția NATO (DNFOS și EOD 1, n.n.) Pe undeva mi se pare firesc, adică exact ca bugetul unei familii: întâi plătești taxele, apoi cumperi de mâncare sau haine și, dacă mai rămâne ceva, scoți și familia la teatru sau restaurant.” De altfel problema

mai târziu să iasă și în teatre și este necesar să fie dotați așa cum trebuie. De la dotare nu se poate face rabat dar sunt convins că eforturile se vor finaliza prin asigurarea procentajului necesar și vor putea îndeplini, dacă va fi nevoie, orice misiune li se va încredința. Sunt convins de acest lucru.” – ne-a precizat la activitatea de certificare colonelul Constantin Crăciun de la Secția Operații a SMG.

Totuși, cu ce sunt dotați membrii DNFOS-ului? Nu vorbim aici de echipamente de scufundare (LAR7, prezentat pe larg la momentul intrării în dotare) de parașutare sau de clasicele pumnale. La capitolul armament includem pușca de asalt AKM calibrul 5,45 mm cu pat rabatabil (utilizate mai ales la antrenamente), pistolul mitralieră UMP5 H&K calibrul 9 mm cu pat rabatabil și amortizor, pistoale Glock 17 calibrul 9 mm cu amortizor (care pot fi folosite și sub apă), cunoscuta pușcă cu lunetă din dotarea standard a armatei calibrul 7,62 mm (în planul de achiziții este prevăzută achiziționarea a două arme noi de proveniență străină) și mitraliera de companie, de asemenea calibrul 7,62. Relativ departe de varietatea arsenalului unui detașament de forțe

speciale cel puțin așa cum am văzut la celelalte structuri similare: pușcă cu lunetă ARS 308, pușcă mitralieră Sig-Sauer, pistoale mitralieră Steyr sau puști de asalt GS 36 dar, până la urmă nici DNFOS-ul nu este o unitate de asalt. Le lipsesc deocamdată și mașinile de intervenție după cum așteaptă să primească și un RHIB performant pentru transportul detașamentului cu o capacitate de 14+1 persoane. Armamentul DNFOS-ului este gândit astfel încât să asigure protecția forței și puterea de foc în totalitatea misiunilor pe care trebuie să le îndeplinească. Ele se referă la lupta apropiată, lupta în localitate și evident lupta în câmp deschis. În momentul de față tendința este alinierea la dotarea Batalionului de Forțe pentru Operații Speciale de la Târgu Mureș, pentru că ei trebuie să fie deplin interoperabili și din punct de vedere al armamentului și dotării specifice pentru îndeplinirea misiunilor – respectiv asigurarea logistică de orice fel – cât mai ales trebuie pus accentul pe puterea de foc.

În loc de concluzii

„Îmi doresc să reușim să parcurgem fără probleme toate etapele stabilite,

inclusiv de înzestrare, conform planului (deoarece există un plan atât la nivelul nostru, al SMFN-ului și al SMG-ului, inclusiv la nivelul Departamentului de Armamente, există o concepție clară etapizată pe ani pentru înzestrarea cu echipament) astfel încât în final să avem pentru ambele grupuri, GNFOȘ și EOD, pentru toate cele trei detașamente și grupe, dotarea completă. De ce? Pentru a asigura în primul rând posibilitatea rotirii în teatru, în situația în care vom fi nevoiți, la solicitare, să-i trimitem în teatrul de operații (deoarece este normal ca unii să se afle la antrenament, alții în misiune și unii în refacere, adică oamenii să fie la cursuri, în concedii, etc., și este normal să se asigure o treime deoarece aceasta a fost și scopul pentru care s-au gândit trei cu trei, grupe sau detașamente, să se poată înlocui reciproc). În măsura posibilităților îmi doresc să aducem Centrul de Scafandri la un stat de încadrare coerent și corespunzător numeroaselor responsabilități și misiuni actuale.” Acestea sunt dorințele pe termen scurt ale căpitan-comandorului Cătălin Fleșeriu, șeful de stat major al Centrului de Scafandri. Fie ca ele să devină realitate. ■

Mai sunt doar câțiva metri până la pământ.

grupurile de scafandri, unde și cum au găsit (internet, cataloage, oferte, experiență personală) ...” Un simplu copy-paste la articolul de acum patru ani ne oferă o primă explicație. De data aceasta cu o notă originală. Locotenent-comandorul Adrian Onțică, comandantul Grupului EOD și cel care a întocmit specificațiile de achiziție pentru o licitație a ajuns, anul trecut, să fie chemat să dea lămuriri la DNA. Firma care a pierdut licitația (era vorba de achiziția unor bărci) a înaintat o contestație și o sesizare la DNA deși era clar că nu respectase specificațiile din caietul de sarcini, legea spunând clar

tehnice sau în comisia de achiziții am trimis cei mai buni experți. Adică oamenii cu cea mai mare experiență, și din punct de vedere practic și din punct de vedere teoretic, care au parcurs cursuri de specialitate în Statele Unite, NATO și în țară și care prin natura muncii lor de-a lungul timpului noi i-am văzut ca fiind cei mai pregătiți și cei mai capabili să ia decizii și să aibă reacții coerente și valoroase.”

Apoi, achizițiile se fac pentru toate structurile similare din armată, centralizat la nivelul departamentului, nu doar pentru DNFOS, astfel încât termenele și condițiile să fie avantajoase. Este o altă

dotării este una reală, de la care nu se poate face rabat, așa cum au subliniat toți interlocutorii noștri. „Dacă la oameni calificativul este excepțional, pe cinstite, datorită unor lipsuri în echipament, asigurării cu muniție și alte materiale, calificativul, din păcate, merge în jos. Nu este vina lor, nu este vina nimănui până la urmă, nu căutăm un vinovat, toți ne drămuim resursele așa cum putem, dar ar fi bine totuși să se încerce să se aibă grijă de această structură deoarece este unică în Forțele Navale Române și mai devreme sau mai târziu va fi mare nevoie de ei, vor trebui, probabil, mai devreme sau

Căpitanul Mihai Ghibu, dreapta, conducându-și oamenii la exercițiul pentru certificarea DNFOS.

Text și foto: **Bogdan DINU**

Vă propunem în această vară și în acest număr de revistă un reportaj despre scafandrii de mare adâncime dar nu în postura în care v-am obișnuit deja în anii anteriori, adică lucrând în comun cu partenerii americani sau în ieșirile de antrenament pe mare, ci într-o locație la altitudine, un lac montan cu apă dulce. Cu alte cuvinte o „imersiune”, „autonomă” dar „alimentată de la suprafață” realității cu multe informații și adevăruri nu neapărat necunoscute ci doar uneori ignorate. Jocul de cuvinte va fi sesizat imediat de profesioniștii adâncurilor iar nouă ne permite să vă introducem în atmosfera specifică.

SCAFANDRII DE MARE ADÂNCIME ÎN MISIUNE DE ANTRENAMENT LA... MARE ALTITUDINE

**Sau despre cum e să faci exerciții de scufundare
la 60 de metri adâncime dar la 800 de metri altitudine**

O locație de antrenament atipică

Municipiul Curtea de Argeș, județul Argeș, căminul de garnizoană. Vechea reședință domnească a Țării Românești a devenit pentru o săptămână baza „de noapte” a unui grup de scafandri de mare adâncime din Secția Intervenție Salvare la mare adâncime din divizionul Nave Scafandri. Dar nu vestigiile istorice, altfel numeroase, nici vechea biserică domnească sau cea a mănăstirii, nici frumusețea locurilor și nici chiar barajul Vidraru de unde pleacă cunoscutul drum spre Munții Făgărașului, am numit aici Transfăgărășanul, nu constituie motivul prezenței lor aici. Evident, este vorba de apă, dar nu de apă sărată de mare ci de apa dulce dintr-un lac montan, pe scurt lacul de acumulare Vidraru. 465 de milioane mc volumul lacului, 870 de hectare suprafață, 14 kilometri lungime, aproximativ 840 de metri altitudine, 138 de metri adâncime, 70 de metri adâncime medie – acestea ar fi pe scurt caracteristicile locației amintite.

Parcurgând drumul de pe coronamentul barajului Vidraru mi-a reținut atenția o platformă și o un afiș prin care doritorii erau invitați, contra cost desigur, să încerce senzații tari prin lansarea în gol legați de o coardă elastică (așa numitul bungee-jumping) de la 166,6 metri. Căpitan-comandorul

Valentin Băluță, comandantul secției și gazda noastră, ne-a mărturisit că nimeni nu se încumetase. Nu am putut să nu mă gândesc că ceea ce pare sport extrem pentru unii este activitate curentă pentru alții. Este adevărat că scafandrii noștri nu sar de la înălțimea de 166,6 metri ci „doar” plonjează în apa tulbure de partea cealaltă a barajului până ating fundul de 60 de metri. Chestie de percepție și de perspectivă.

Prima dificultate la un astfel de antrenament într-o astfel de locație este drumul de acces până la locul de scufundare. Lăsând în dreapta barajul, trecând printr-un tunel într-o stare destul de proastă, înaintăm pe un drum săpat în panta muntelui care duce la cabana Vidraru și complexul Cumpăna. Cele două DAC-uri și autobuzul scafandrilor sunt puse la grea încercare. De altfel, de a doua zi drumul va fi parcurs doar de camionul care transportă barocamera iar scafandrii îl vor parcurge pe jos în fiecare dimineață, un fel de pregătire fizică suplimentară dacă vreți. După vreo cinci kilometri ajungem la punctul numit Călugărița unde se află o veche cabană aparținând Ocolului Silvic Aref care le-a fost pusă la dispoziție, printr-o înțelegere amiabilă, scafandrilor noștri, care au și rămas să păzească, câte doi în fiecare noapte, echipamentele de scufundare, barca și pontonul. Despre generozitatea instituțiilor și localnicilor

din zonă o să detaliez mai jos. Cabana a devenit, între 3 și 7 iunie, „tabăra de zi” a scafandrilor de mare adâncime. Echipa a fost formată din căpitan-comandorul Valentin Băluță, comandantul Secției și al activității, căpitanul Cristian Gheorghiu, comandantul Grupului de Scafandri de mare adâncime de pe RMS Grozavu, căpitanul doctor George Cleianu de la Laboratorul Hiperbar (care a asigurat asistența medicală), Mml Dorel Sabău și Mml Mihai Stănescu (ambii de pe RMS Grozavu) și Mml Corneliu Gavril, Daniel Cârnu, Adrian Horhocea, Marcel Todeț, Mml Constantin Grosu și Pcc Dumitru Dragu, Laurențiu Drăgoi și Daniel Răsoiu (toți de pe nava Grigore Antipa). De ce s-au dus scafandrii de mare adâncime la Vidraru am aflat mai întâi de la căpitan-comandorul Cătălin Fleșeriu, șeful de stat major al Centrului de Scafandri: „De o bună perioadă de timp datorită bugetului redus și dinamicii activităților nu am reușit să facem o activitate importantă pentru pregătirea lor. La Vidraru avem posibilitatea de a face un antrenament de scufundare deosebit și anume scufundarea la adâncime mare dar în condiții de altitudine. Practic este un dublu impact asupra organismului. Tabelele de scufundare aplicate sunt cu totul altele pentru că organismul este supus o dată altitudinii și o dată presiunii rezultată din scufundarea în lac. Este un antrenament necesar deoarece intervențiile pe care le-au

avut de-a lungul timpului și pe care le pot avea oricând sunt din cele mai variate. Costurile acestor antrenamente – chiar dacă sunt mari – își justifică utilitatea și se vor realiza anual.”

Scufundare la adâncime și la altitudine

Obiectivul misiunii: antrenament de scufundare în condițiile alimentării de la suprafață, cu comunicații și la altitudine pentru a obișnui organismul cu scufundări la altitudine și adâncime în același timp. Și, mai ales, în condiții de apă dulce. „Încercăm să obișnuim oamenii cu condițiile de altitudine, vizibilitate redusă, curenți aleatori (și special am ales acest loc de la coada lacului deoarece aici curentul practic nu există și nu am ales un loc pe axul lacului ca să avem probleme de vânt și probleme de curent). Scafandrii se obișnuiesc în primul rând cu adâncimea, care este destul de mare, cu vizibilitatea care este zero și cu lucrul în echipă - ne-a relatat la fața locului căpitan-comandorul Valentin Băluță. Am luat comunicațiile pentru a menține permanent legătura, pentru a ne putea comunica care este natura fundului – deoarece cu această ocazie noi putem să facem și o bază de date privind lacurile de munte și scufundările în acestea în eventualitatea unor viitoare misiuni, inclusiv aici la Vidraru, știm că este povârniș, sunt aluviuni, sunt copaci, știm la ce să ne așteptăm și cam ce fel de echipament ai avea nevoie.”

Scafandrii s-au deplasat cu două instalații de alimentare cu mască de la suprafață, cu un tablou de distribuție pentru gaze (destul de greu și care i-a pus la grea încercare atunci când a fost mutat pe pontonul de scufundare), o barocameră necesară în cazul unui accident de scufundare, motocompresoare, electrocompresoare, butelii, costume, o logistică substanțială pentru acest antrenament. Trebuie să precizăm că a fost pentru prima oară când scafandrii de mare adâncime s-au antrenat în astfel de condiții. Am spus antrenament deoarece misiuni au mai fost, cea mai recentă fiind cea de anul trecut când au fost solicitați să recupereze corpurile echipajului și elicopterul IAR 330 prăbușit în apele lacului Golești. La Vidraru scafandrii de mare adâncime au fost lipsiți de stresul misiunii în care ești legat de timp, de găsirea imediată a unui obiectiv.

S-a lucrat în echipe de câte doi, un scafandru autonom și unul alimentat de la suprafață, plus unul de siguranță, în jur de cinci echipe pe zi, în regim continuu, de la ora zece dimineața până la ora șase seara. O săptămână nu este o perioadă de timp chiar atât de mare dacă se ia în considerare faptul că două-trei zile s-au pierdut cu drumul și logistica. Astfel de antrenamente se vor desfășura și anul viitor, ele fiind deja prinse în planul de instrucție pe anul 2008 și confirmate ca resursă. Vor fi căutate însă și alte locații

care să permită o mai bună eficiență, adică de locuire și lucru la o distanță mult mai mică de lac (distanța dintre locul de scufundare și Curtea de Argeș este de aproximativ 37 de kilometri). „Toată activitatea este perfectibilă. Important este că am realizat-o anul acesta și să tragem concluziile și învățămintele care trebuie și la anul să nu ne mai lovim de tot ce nu a fost bine, a completat căpitan-comandorul Valentin Băluță. Concluziile sunt pozitive, am făcut scufundări autonome, acum, când avem și acest ponton facem și cu alimentare de la suprafață, am realizat o mică hartă a fundului lacului în această zonă, am dat sonde, ne-am balizat locul, și continuăm activitatea. Temperatura apei nu depășește trei grade. Jos noi insistăm ca scafandrii să stea în jur de 12-13 minute, cât să se obișnuiască corpul cu temperatura, cu vizibilitatea, după care cu palierul de scufundare ne ridicăm la suprafață astfel încât fiecare dintre cei prezenți să facă o scufundare cu alimentare de la suprafață și una autonomă. Cel puțin una, dar în aceste zile vor fi mult mai multe.”

După cum aminteam mai sus, totul s-a desfășurat în condiții de tabără, masa de prânz fiind servită la locul scufundării în condiții „rustice” iar din când în când zona de lucru era invadată de o cireadă de vaci care protestau zgomotos pentru invadarea teritoriului. A și plouat, torențial chiar, ceea ce făcea cu totul neîncăpător

Ultimele verificări înainte de începerea zilei de scufundare.

A mai trecut o scufundare în Lacul Vidraru. S-au schimbat echipele care acționează în apă.

micul cerdac în care încercam să ne refugiem cu toții de potopul din cer, a fost și furtună și vânt puternic – vremea se schimba pe lac în doar câteva minute – astfel încât amararea pontonului, a bărcii și protejarea echipamentelor trebuia realizată în doar câteva minute. În afară de echipa Grupului Mass-Media scafandrii au mai fost vizitați și de o echipă de la un ziar din Pitești care merită menționată măcar pentru perseverența și voința de care a dat dovadă ca să găsească locația. Și, ca o notă de umor, pentru că tot aminteam de condițiile de tabără, au fost și „victime colaterale” printre scafandri care au alunecat și au căzut în „produsele” aflate la tot pasul rezultate din digestia bovinelor. Nu mai știm dacă „norocosul” a și câștigat la loto.

Bucuria unei misiuni reușite.

Bule de aer, așteptare și ... tăcere

Algoritmul unei scufundări este relativ simplu. Durata cumulată însă a scufundării propriu-zise cu toate celelalte etape, de la vizita medicală, la instructaj, pregătirea materialelor și instalațiilor, echiparea, verificarea, poate ajunge ușor la două-trei ore pentru 20 de minute de scufundare. Pentru cineva care nu este familiarizat cu scafandria dar care asistă la o scufundare probabil că primul lucru care îl frapează este ... așteptarea, durata mare de timp care

trece până când scafandrul ajunge în apă. În realitate lucrurile sunt mai complicate iar siguranța oamenilor este pe primul loc. Nu este pentru prima oară când facem această afirmație dar este una din legile scafandrieriei. La mare ca și în apă dulce. Totul începe cu vizita medicală efectuată de căpitanul doctor George Cleianu de la Laboratorul Hiperbar, obligatorie chiar și aici la munte și continuă cu pregătirea instalațiilor, costumelor și echipamentelor de scufundare. Urmează echiparea membrilor echipei, care uneori durează zeci de minute. Explicația este simplă. Pe de o parte se acordă atenție fiecărui detaliu, iar pe de altă parte, trebuie să precizăm că, în lipsa unui personal adecvat, scafandrii se echipează și se ajută între ei ceea ce mărește considerabil timpul alocat

Ajungând pe fund, dacă se ridică particula în suspensie, respectiv mărul, nu mai poți vedea nimic nici măcar cu proiectorul. Avem capacitatea de a ne face treaba mai mult pe pipăite. Temperatura e constantă, 3-4 grade. Asta e temperatura acum în lacul Vidraru. Urmărim în primul rând să nu ne agățăm unul de celălalt sau de un trunchi de copac de jos sau de pe povârnișul respectiv, să nu pierdem debitul respirator dintr-un motiv tehnic de sus sau să fim pe fază să-i deschid circuitul de aer de siguranță colegului. Se adaugă strângerea de inimă pentru întinericul de jos, faptul că nu ne vedem, nu comunicăm. În rest este aceeași scufundare pe care o facem frecvent.” ne-a răspuns, cu respirația accelerată care trăda încă efortul depus după o scufundare pe un fund de 54 de metri, la

La Vidraru s-a acționat în echipe formate din câte doi scafandri.

Gata pentru astăzi!

ultimii zece ani, capitolul dotare nu putea să lipsească din reportaj. Poate părea săcătoare pentru unii insistența noastră în abordarea laturii dotării și echipării. Mai ales când formulări de genul „la ce bun, lucrurile sunt cunoscute, nu se schimbă nimic, mergem înainte cu ce avem” se întâlnesc frecvent chiar și pe diferite paliere de comandă. Tot atât de adevărat, cel puțin în ceea ce ne privește, este și faptul că după ce ai petrecut o vreme în mijlocul scafandrilor a relata doar despre frumusețea scufundării, despre pasiunea pentru apă sau despre doza de nebunie necesară pentru a plonja în adâncuri – incontestabil lucruri reale și prezente cel puțin la o parte din scafandrii de mare adâncime – și a trece sub tăcere sau, mult mai grav, a ignora în

mod conștient precaritatea dotării, ar fi un mod cel puțin ciudat de a relata faptele. Iar sugestii ale unora și altora de felul „de ce trebuia să scrii tocmai asta” sau „trebuie să facem propagandă marinei” sunt ridicele dea dreptul. „Cosmetizând” realitatea nu facem decât să ne furăm singuri căciula și să pierdem încrederea interlocutorilor noștri. „Imaginea” Forțelor Navale scafandrii au făcut-o singuri atunci când și-au probat calitățile la misiuni reale, care nu au fost puține în ultimii ani. Nu facem aici dezvăluiri senzaționale, lucrurile sunt cunoscute și la nivelul Centrului de Scafandri și al Statului Major

al Forțelor Navale. Pe de altă parte nu am vrea să credeți că fiecare scufundare este un fel de „ruletă rusească” pentru cel care o execută, siguranța scafandrului fiind pe primul loc. Și totuși ...

Întrebarea din intertitlu, „Rasina mă auzi?” s-a auzit în gol timp de câteva minute, fără răspuns din partea echipei de scafandri de pe fundul lacului. Emoția care ne-a cunprins – și nu cred că doar pe noi – s-a spulberat abia după ce în difuzoarele stației de comunicare a „bubuit” respirația scafandrului și primele răspunsuri. Totul era bine. Aparent relaxați, scafandrii își confirmă că se întâmplă relativ fecvent ca stația de comunicații să se defecteze după câteva scufundări datorită apei care pătrunde în comunicații. Vechimea echipamentului își spune cuvântul. Am văzut costume de neopren de aproape 20 de ani vechime prin textura cărora apa trecea lejer. Unii scafandri au trecut chiar la achiziționarea de echipamente proprii dar, evident, nu aceasta este soluția. După cum necesitățile scafandrilor de mare adâncime nu se reduc doar la achiziția de costume. „Pentru scafandrii de mare adâncime îmi doresc, deși știu că nu este posibil, o reîmprospătare a instalațiilor de scufundare, inclusiv aceea de la noi care este foarte veche (deși cu expertiza și pregătirea personalului tehnic am reușit să o menținem atâția ani în perfectă stare

de funcționare și să executăm activitățile fără riscuri, dar să nu uităm totuși că instalația hiperbarică datează din anul 1978 și este unică în felul ei în această parte a Europei). Desigur, costurile sunt foarte mari. Îmi doresc de asemenea, ca scafandrii de mare adâncime să poată să execute activități care să producă venituri proprii pentru Centrul de Scafandri, pentru SMFN și pentru Ministerul Apărării, așa cum făceau odinioară și datorită modificării legii nu s-a mai putut face și e păcat deoarece scafandrii de mare adâncime aduceau astfel bani și, fapt important, își mențineau și antrenamentul în condiții reale.” ne-a declarat căpitan-comandorul Cătălin Fleșeriu, șeful de stat major al Centrului de Scafandri.

„Puterea noastră este apa”

Ne-a plăcut ceea ce am putea numi deviza hidroelectricienilor din intertitlu. Mai ales că poate fi folosită și de scafandrii de mare adâncime deoarece atât unii cât și alții își câștigă existența de pe urma apei, chiar dacă în cazul primilor o fac cu un randament și eficacitate financiară specifică sistemului energetic. De fapt vroiam doar să subliniem sprijinul generos de care au beneficiat scafandrii de mare adâncime din partea Sucursalei Hidrocentrale Curtea de Argeș și C.H.Vidraru. Este adevărat că

vorbim de o instituție a statului, am numit aici Armata Română, și o societate cu capital de stat dar în multe cazuri similare lucrurile nu au mers atât de ușor. De data aceasta colaborarea a fost exemplară și benefică pentru activitatea scafandrilor și ne face plăcere să o semnalăm ca atare. Propunerile gazdelor au vizat posibilități de cazare (în condiții excelente și gratuit deși pentru scafandrii nu mai era cazul fiind deja cazați), prospectarea unor locații viitoare pentru antrenamente de scufundare și în alte lacuri, vizitarea centralei de la Vidraru și până la ceea ce am putea numi socializare. Constantin Ivan, directorul Sucursalei Hidrocentrale Curtea de Argeș: „*Activitatea noastră este puțin apropiată de cea a Forțelor Navale. Noi avem o deviză – „Puterea noastră este apa” – și indiferent unde vă aflați cu navele și cu tehnica de scufundare și noi la rândul nostru suntem obligați în domeniul de activitate să avem foarte multe legături pe tehnică cu apa. O dată prin valorificarea potențialului în siguranță și în al doilea rând de a face toate serviciile de menținere a instalațiilor în perfectă stare de funcționare cu oameni bine instruiți și pregătiți și cu echipamente adecvate. A sosit un moment deosebit pentru noi pentru faptul că de la mare se vine la munte pentru un exercițiu, pentru o adaptare, și asta înseamnă o colaborare pe care ne-o dorim cu toții și care este binevenită.*”

Dar nu vorbim doar de societăți comerciale sau instituții. „Inițiativa privată” a jucat și ea un rol important, un localnic, în prezent ofițer în Statul Major General, i-a contactat pe scafandrii noștri, din proprie inițiativă și le-a pus la dispoziție gratuit un

ponton, pe toată durata antrenamentelor, fără de care este greu de crezut că ar fi putut avea loc și scufundările cu alimentare de la suprafață.

Scufundare după ... Codul muncii

Din cele aproximativ 35 de funcții încadrate cu scafandri de mare adâncime, jumătate sunt ocupate de personal contractual civil a cărui activitate în ceea ce privește durata timpului de lucru, orele suplimentare, misiunile pe mare, este guvernată de prevederile contractului de muncă și Codului muncii. Nu este o situație izolată, chiar și membrii angajați civili ai Grupul Mass-Media al Forțelor Navale aflându-se într-o astfel de situație. Cu ceva vreme în urmă o parte – subliniem acest lucru deoarece din discuțiile pe care le-am avut cu unii dintre ei se pare că inițiativa a aparținut „aripii tănăre” a scafandrilor de mare adâncime – dintre scafandri au înaintat un raport în care solicitau respectarea și aplicarea prevederilor – în ceea ce îi privește – a Codului Muncii. Raportul s-a întors cu o rezoluție, legală de altfel, favorabilă. Dar ceea ce pare favorabil pentru unii nu este prea ușor de acceptat pentru alții. S-a ajuns ca la ieșirile pe mare cu navele pentru scufundări, scafandrii civili prin statut, să se retragă în cabină la ora 16, după opt ore de muncă sau chiar să nu mai fie luați pe mare pentru simplul fapt că nu li se puteau acorda zilele libere corespunzătoare. Este adevărat că nu mai execută servicii la nave dar ceea ce se câștigă într-o parte se pierde în alta, inclusiv sumele câștigate din

scufundări. Într-un cuvânt, a reușit să nemulțumească pe toată lumea dar decizia este aplicată. După cum afirma și căpitan-comandorul Valentin Băluță, soluția cea mai bună ar fi fost plata orelor suplimentare dar aici deja se intră pe terenul „minat” al resurselor financiare și este greu de crezut că se va schimba ceva în viitorul apropiat.

Scafandru de mare adâncime sau om la manevră?

De la căpitan-comandorul Cătălin Fleșeriu, șeful de stat major de la Centrul de Scafandri, am aflat că oficial grupurile de scafandri de mare adâncime nu mai există în această formulă, a terminologiei mai exact, ei devenind parte componentă a echipajelor navelor *RMS Grozavu* și *Grigore Antipa*, astfel că titulatura de „grup” folosită în continuare de căpitan-comandorul Valentin Băluță, dar și de noi, are doar un sens peiorativ. Mărturisim că ne-a fost destul de greu să înțelegem de ce un scafandru de mare adâncime trebuie să aibă și rol la manevră sau orice rol îi revine pe nava respectivă. Și aici explicația este una simplă și se datorează ultimului stat de organizare și de încadrare. Multe din funcțiile de pe navele respective au dispărut și au trebuit să fie „acoperite” de scafandri. Așa s-a ajuns la situația din prezent. Să mai spunem că la o unitate de dimensiunile și importanța Centrului de Scafandri există o singură funcție de maestru militar principal!

Cu toate acestea scafandrii de mare adâncime vor continua să existe în Forțele Navale Române, fie și pentru

Scafandrii de mare adâncime în misiune.

faptul că au misiuni specifice bine conturate, așa cum există în orice marină militară. Căpitan-comandorul Cătălin Fleșeriu: „*Deși nu s-a ridicat niciodată această chestiune, cel puțin din câte știu eu, desființarea scafandrilor de mare adâncime ar fi o eroare pentru sistemul militar deoarece au fost situații – și sigur vor mai fi – în care expertiza și experiența lor se va dovedi necesară. Ei sunt pregătiți și antrenați pentru a executa lucrări*

subacvatice la adâncimi mari, misiuni pe care nu le poate executa oricine și cu siguranță nici cei de la forțele speciale sau EOD. Este o pregătire deosebită și cu totul aparte. Trebuie să realizăm că deocamdată, în România, nu mai există alte structuri pregătite să acționeze la adâncimi mari. În prezent, cu instalațiile de pe nava „Grigore Antipa” încă mai putem executa scufundări reale până la adâncimi de 100-150 de metri; nu le

mai putem face până la 300 de metri ca înainte datorită îmbătrânirii instalațiilor. Însă, în perspectivă, pentru scafandrii de mare adâncime s-a pus problema fie a operaționalizării navei „Grigore Antipa”, în sensul de modernizare completă a navei, ori a achiziționării unei nave noi care să răspundă necesităților pentru că trebuie să aibă instalațiile de scufundare specifice. Ne referim undeva la orizontul anilor 2010-2011.” ■

Se pregătește un alt scafandru pentru a cerceta lacul.

Instalația de comunicații cu cei din apă a făcut mai mereu probleme.

Foto: Codruț Burdujan

Mulțumiri scafandrilor

Vreau să mulțumesc Forțelor Navale Române, pentru marea performanță înregistrată în salvarea mea cu succes în data de 27 mai 2007, ocazie în care eu Daniel Hintergraber angajat al postului Tv Kanal D, am suferit un accident de decompresie în urma unor scufundări în mare deschisă. În ciuda faptului că v-am mai scris o scrisoare, doresc să îmi exprim mulțumirile tuturor celor implicați în mod direct în operațiunea rapidă a Centrului de Scafandri din Constanța, care au reacționat prompt, fără nici cea mai mică ezitare în ciuda faptului că aveam deja complicații majore. Echipa de intervenție a reușit chiar aproape imposibilul și m-au salvat. Spun asta deoarece mă aflu într-un stadiu avansat de embolie și nu se știa dacă nu cumva era prea târziu.

Întreaga operațiune s-a dovedit un real succes, iar asta datorită domnului căpitan-comandor Octavian Burlacu, a domnului inginer Emil Avram și a Mm I Daniel Popa care și-a riscat însăși propria viață intrând cu mine în camera hiperbarică. Aș mai vrea să-i mulțumesc în mod deosebit, dar nu în ultimul rând și domnului comandant al Centrului de Scafandri, comandorul Liviu Kaiter care a ordonat salvarea mea imediată și necondiționată.

Cred cu tărie că acești oameni sunt adevați eroi deoarece fără ajutorul lor astăzi nu m-aș mai afla în viață.

Cu un deosebit respect, Daniel Hintergraber

Cadeții pregătiți pentru marș Primul antrenament în arboradă

Nava școală *Mircea* efectuează în perioada 19 iunie – 10 august un nou marș de instrucție în Marea Mediterană, urmând să participe la competiția nautică internațională „Tall Ships Race Mediterranean 2007”, organizată de Sail Training International. Alături de studenții și elevii români la bordul navei se vor ambarca pe timpul marșului și 13 cadeți stăini din Franța, Germania, Olanda, Danemarca, Turcia, Ucraina și Croația, care se vor instrui în cadrul programului de colaborări internaționale ale Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” cu instituții similare de învățământ superior.

Text și foto: Mihaela ZABOLODNI

Și pentru ca elevii și studenții să ia contact cu nava înainte de plecare, în perioada 8 – 11 iunie, tinerii cadeți s-au aflat la bordul velierului școală. Cei 33 de studenți și 6 studenți de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și cei 64 de elevi și 3 elevi ai Școlii Militare de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” s-au ambarcat pe data de 8 iunie pentru o pregătire efectivă dar și acomodare la bordul navei. În aceste zile dinaintea plecării, s-a reușit acomodarea cadeților cu nava, cu deprinderile marinărești și nu în ultimul rând cu marea. Perioada a fost destul de scurtă pentru toate activitățile ce se desfășoară la bordul navei, însă cu toate acestea cadeții din dorința de a afla cât mai mult din tainele marinăriei au dat dovadă de multă inițiativă, deschidere, pricepere și au realizat că spiritul de echipă contează cel mai mult atunci când ești pe mare, când pot apărea situații concrete în care echipajul, la unison, poate face față și ziua și noaptea, pe vreme bună sau pe furtună.

Marșul din acest an al navei școală *Mircea*, va reprezenta debutul căpitan-comandorului Gabriel Moise, ca și comandant al navei la o misiune de asemenea amploare. Care sunt sentimentele trăite? „Așa cum mărturisea domnul comandor Pampărău,

de cate ori avea ocazia, „animați de spiritul competiției și de sentimente de atașament față de «Mircea» și față de Pavilionul național”- ne vom comporta cu toții astfel încât această navă să fie apreciată peste tot acolo unde vom ajunge. Tot de la dânsul am învățat că personalitatea oamenilor nu poate fi schimbată la ordin și comandantul

Verificarea prinderii corecte a centurilor de siguranță este foarte importantă pentru ca urcarea cadeților în arboradă să se desfășoare fără incidente.

trebuie să fie respectat prin ceea ce știe și face. Referitor la cadeții români și străini pe care îi avem la bord, inclusiv cele nouă fete, vă menționez, că voi putea spune că au devenit buni marinari, de abia după ce vom petrece cele 52 de zile de marș, când ne vom întoarce acasă.”

Activitatea elevilor și studenților la prima întâlnire cu *Mircea* a fost bună, benefică atât tinerilor cadeți, cât și navei, aprecieri împărtășite și de comandantul navei, căpitan-comandorul Gabriel Moise: „Pentru mine marina se identifică cu lucrul în echipă, tocmai de aceea cuvântul de ordine la nava școală «Mircea» este echipa. Deși zilele de pregătire au fost insuficiente, am reușit să condensăm și să armonizăm toate activitățile de la bordul navei. Astfel, s-a continuat învergarea navei simultan cu activitățile studenților și elevilor, de urcare în arboradă la anumite nivele, de la gabie la crucea, desfășurare pe vergi, învățarea manevrelor curente pentru întreținerea și strângerea velelor. Ele par două activități distincte însă numai după 24 de ore am putut remarca că atât studenții cât și elevii s-au adaptat la programul de lucru de la bordul navei, al unui velier. De asemenea, ieșirea pe mare pe care am executat-o, înainte de plecarea în marș, a reprezentat o verificare finală a tuturor instalațiilor și echipamentelor, verificare

și probe de mare care s-au executat la unele elemente de tehnică la care s-au făcut reparații curente, nava ieșind dintr-o perioadă de mentenanță. Referitor la acest lucru, aduc mulțumiri pentru eforturile depuse de Centrul de mentenanță, Baza Maritimă, și nu în ultimul rând Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, pentru finalizarea cu succes și la timp a tuturor lucrărilor.”

Și în acest an, marșul NS *Mircea* va presupune participarea la regata „Tall Ships Race Mediterranean 2007”. Ce reprezintă însă acest lucru și cât de important este rolul jucat de cadeții de la bord la aceste regate? „Regatele desfășurate de Sail Training International ai căror membrii suntem și noi promovează în general sportul cu vele și în special promovează acest sport în rândul tinerilor, noi încadrându-ne cu succes în cerințele lor. În opinia mea participarea la această regată reprezintă din start un câștig, nu este o cursă de formula 1, este un spectacol al velierelor, ceva deosebit. La toate competițiile la care «Mircea» a participat începând cu anul 2003, s-a întâlnit cu alte nave școală sau veliere cunoscute printre care se numără «Eagle», nava soră cu «Mircea», aparținând Gărzii de Coastă americane, «Sagres», nava soră, aparținând Portugaliei, «Pogoria», «Iskra» din Polonia. Și în acest an ne vom întâlni cu câteva dintre ele, aliniați la linia de start în cadrul regatei. Aș vrea să menționez că «Mircea» este o navă școală, un velier, la bordul căruia viitorii ofițeri și maiștrii de marină își încep ucenicia în tainele acestei meserii speciale – **marinăria**. Prima cursă va fi între Alicante

și Barcelona, se va desemna un câștigător, apoi între Barcelona și Toulon va fi un cruising company care va dura șase zile, pe o distanță de 240 de mile marine, unde va fi un adevărat spectacol, o paradă a tuturor velierelor. Aici nu va fi nici un câștigător, este vorba doar de imagine și de măiestria fiecărui echipaj. Urmează cea de-a doua cursă între Toulon și Genova care se va finaliza prin desemnarea unui câștigător. Rolul studenților și elevilor în aceste curse este considerabil întrucât ei își desăvârșesc pregătirea, este vorba de urcarea în arboradă, prin participarea la manevra velelor, întinderea și strângerea velelor, în brațat. De asemenea au posibilitatea să remarce și alte școli navale din alte țări, să socializeze cu cadeții altor veliere participante, în concluzie să-și facă o imagine despre pregătirea acestora”, ne-a declarat căpitan-comandorul Gabriel Moise.

Activitatea de acomodare a elevilor și studenților cu viața de pe NS *Mircea* și mai ales cu marea, a fost supervizată de comandorul dr. Ștefan Georgescu, șeful de stat major al Flotei de Fregate, cel care va fi și comandantul acestui marș de instrucție. „Marșul pe care «Mircea» îl execută în Marea Mediterană, a fost pregătit cu minuțiozitate atât de către Statul Major al Forțelor Navale cât și de Academia Navală „Mircea cel Bătrân” astfel încât să asigure studenților și elevilor o instrucție cât mai bogată în navigația în apele internaționale, în raioane cu caracteristici diferite de cele ale Mării Negre. Consider că acest stagiul de practică va cultiva la acești tineri marinari, spiritul de învingători, vor avea

tăria să se cunoască pe sine însăși, atât cu părțile bune cât și cu cele mai puțin bune ale comportamentului. Vor avea posibilitatea ca după încercările pe care nava le va ridica în fața lor să poată să-și corecteze unele din neajunsurile comportamentale, temperamentale, pentru că regata la care vom participa își propune acest lucru, de a da posibilitatea acestor tineri să-și formeze caracterul, să-și formeze abilitățile pentru lucrul în echipă. Aș concluziona, prin a spune, că acest marș reprezintă un bun prilej pentru Forțele Navale de a se prezenta în lume, cu realizările, performanțele, de fapt de a-și prezenta tânăra generație. În toate porturile în care vom acosta, studenții și elevii vor fi în contact cu alte echipaje, cu alte popoare, naționalități, Forțe Navale, putând să demonstreze pe viu ceea ce noi, sistemul de învățământ militar clădește și încearcă să transpună în realitate. Astfel ei devin ambasadorii țării noastre acolo unde vor reprezenta România prin participarea la concursuri, întâlniri, activități comune, vizite la școli navale iar prin modul de comportare, modul de înțelegere, prin modul lor de a se integra în aceste universuri vor demonstra abilitățile sistemului nostru educațional.”

Încrezătorii în cunoștințele dobândite pe parcursul celor trei zile de pregătire pe mare, studenții și elevii, bărbați și femei, alături de echipajul permanent al navei, de instructorii ANMB și SMMFN, au ocazia de a-și etala curajul și îndemânarea pentru a realiza navigația cu vele astfel încât *Mircea* în cadrul regatei să înscrie încă o filă în palmaresul său. ■

Cadeții, luând notițe despre vele și măsurile de siguranță necesare la lucrul în arboradă.

Foto: Ion Burghișan

Între 21 și 25 mai Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a găzduit cursul intitulat „Managementul riscului”, organizat de Ambasada Statelor Unite ale Americii la București prin Biroul de Cooperare Militară și susținut de o echipă formată din trei ofițeri din Departamentul Internațional de Instruire al Gărzii de Coastă a Statelor Unite ale Americii. Cei 22 de cursanți au provenit din diferite structuri ale Forțelor Navale Române, ale Poliției de Frontieră și Serviciului Română de informații. Cursul s-a focalizat asupra riscului deciziilor luate în timpul operațiilor cu un grad ridicat de stres și, în egală măsură, asupra reducerii accidentelor care au loc ca urmare a erorilor umane. (B.D.)

Foto: Cristian Spătaru

Navele școală turcești *Cezayirli Gazi Hasan Paşa* și *Osmangazi*, s-au aflat timp de două zile, în perioada 12-15 mai, în Portul Constanța. Navele au avut la bord un total de 484 de cadeți care se pregătesc în instituțiile militare de învățământ ale Forțelor Navale din Turcia. Programul echipajelor a cuprins vizite la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, depuneri de coroane la Cimitirul Turcesc din Slobozia precum și vizitarea orașului Constanța. În cadrul întâlnirilor, între reprezentanții conducerilor instituțiilor militare de marină și ai celor două nave școală turcești, s-au purtat discuții referitoare la modul de selecționare a candidaților, conținutul programelor de învățământ, formele, metodele și facilitățile de instruire a studenților și elevilor care se pregătesc în instituțiile noastre de învățământ de marină. Militarilor turci li s-au prezentat condițiile specifice de pregătire din Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, infrastructura și curricula din cadrul Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” și s-au căutat identificarea unor domenii și activități de cooperare între instituțiile militare de marină din cele două țări. (M.S.)

Nava Școală *Mircea* s-a desprins, marți, 19 iunie, de cheu pornind într-o nouă aventură. În acorduri de fanfară și sunetul sirenelor navelor din portul Militar Constanța dar și sub privirile înlăcrimate ale tuturor celor dragi, marinarii aflați la bordul velierului au pornit într-un marș de instrucție și reprezentare în Marea Mediterană. În cadrul ceremonialului organizat pe dana militară dar și pe puntea lui *Mircea*, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, a urat echipajului vânt bun din pupa și mult succes în toate activitățile pe care le vor întreprinde pe parcursul celor 52 de zile de marș. În perioada 19 iunie-10 august, cei 207 membri ai echipajului vor parcurge mai mult de 4000 de mile marine, vor acosta în 5 porturi din Grecia, Spania, Franța și Italia și vor participa la competiția nautică „Tall Ships Races 2007 Mediterranean”. În timpul marșului cursanții își vor forma cele mai temeinice deprinderi marinărești, se vor iniția în tainele meseriei, își vor cultiva trăsături psihice și fizice adecvate acestei dificile meserii, Nava Școală *Mircea* oferind cele mai adecvate condiții de pregătire pentru viitorii navigatori. (M.S.)

Foto: Bogdan Dinu

Duminică 1 iulie s-a desfășurat pe lacul Siutghiol, cea de-a doua ediție a concursului „Regata Universităților din Constanța”, competiție organizată de Universitatea Maritimă din Constanța. S-a concurat la clasele de yachting – clasele Ypon 22 și la canoe, proba 10 + 1. Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a avut înscrise în concurs două echipe de studenți din cadrul Facultății de Marină Civilă, la proba de canoe și o echipă la proba de yachting. Chiar dacă studenții academiei nu s-au clasat decât pe locurile III și IV, concursul s-a constituit într-o utilă verificare a cunoștințelor acumulate în perioada de practică de la Palazu Mare, cel mai important lucru fiind spiritul competiției. (M.Z.)

Foto: Mihaela Zabolodni

Apariții editoriale

Concomitent cu această lucrare de referință, la aceeași prestigioasă editură universitară a

apărut volumul „**Noi contribuții la studierea războiului pe Dunăre. 1877-1878. Studii documentare**”, Autorii – contraamiralul (rtg) George Petre, coautorul lucrării „Tradiții navale românești” (Editura Militară, București, 1991) și Georgeta Borandă, fost muzeograf la Muzeul Marinei Române și coautoare a volumului „Noi contribuții la istoria Marinei Militare Române” (Editura Muntenia & Leda, Constanța, 2001), detaliază momente importante din derularea evenimentelor politico-militare ale epocii, evocă implicarea unor lideri militari și politici și prezintă amănunțit caracteristicile tehnico-tactice și destinul principalelor tipuri de nave angajate în campanie. Primele patru capitole abordează „Cadru general al războiului”, „Luptele pe mare și Dunăre în cărți ale unor participanți la evenimente”, „Cronologia acțiunilor Forțelor Navale și documente privitoare la evenimentele petrecute pe Dunăre” (George Petre) și „Contribuții la istoricul confruntărilor navale de pe Dunăre din anul 1877” (Georgeta Borandă). Ultimul capitol include trei interviuri cu contraamiralul Petre Cioromele, fost comandant al Flotilei Fluviale,

precum și opinii și considerații pertinente ale viceamiralului (rtg) Constantin Iordache referitoare la „Rosturile actuale ale Forțelor Navale Fluviale ale României”. (M.M.)

La Editura Brumar din Timișoara a apărut, lucrarea **Navigația pe Bega. Secvențe istorice**, sub semnătura a doi specialiști ai Direcției Județene Timiș a Arhivelor Naționale – Marlen Negrescu și Dan Pura. Menit să rememoreze succint epoca de glorie în care Canalul Bega era navigabil iar Timișoara portul în care „*joia venea vaporul de la Otelec iar gospodinele își făceau cumpărăturile direct pe puntea acestuia, iar în amonte de fosta fabrică de lanțuri se încărcau șlepurile cu grâne*”, ideea acestui volum s-a înfiripat în momentul preluării arhivei Căpităniei Portului Timișoara. Lucrarea este structurată pe trei capitole: Canalizarea râului Bega și începuturile navigației, Căpitănia portului Timișoara și Ambarcațiuni înregistrate în portul Timișoara, însoțite de hărți, scheme și fotografii- document. Din documentele epocii rezultă că prima reglementare a navigației și a comerțului pe Bega datează din anul 1756, în anul 1775 luând ființă Oficiul de Navigație din Timișoara. „*Transformării râului Bega într-un canal navigabil i se datorează, în parte, și înființarea unei puternice sucursale la Timișoara, în 1750, a Companiei Privilegiate Triest-Rijeka – constată autorii - , care comercializa*

la Adriatica cerealele din Banat, cu ajutorul unei flotile de 24 de vase. Ruta pornea din Timișoara, ajungea pe Tisa, urca pe Dunăre și apoi pe Sava și Kupla până la Karlovac, de unde mărfurile erau transbordate în căruțe și aduse la Rijeka, primul convoi de trei vase, comandate de căpitanul Schly, ajungând de la Timișoara la Karlovac în 1758”. (M.M.)

Istoriografia Războiului de independență s-a îmbogățit cu un dublu produs editorial notabil, complementar în ceea ce privește evidențierea participării Marinei

Române la operațiunile fluviale. Astfel, în 2007 în colecția „Geopolitică și istorie militară” a Editurii Universității Naționale de Apărare „Carol I” a apărut ediția a 3-a a lucrării „**Războiul pe Dunăre. Volumul I. Operațiunile fluviale și maritime din războiul ruso-româno-turc 1877-1878**”, realizată în urmă cu mai bine de un secol de locotenentii Eugeniu Botez (Jean Bart) și Nicolae Kirilescu, ediție îngrijită de contraamiralul (rtg) George Petre. Considerată drept „*o bogată sursă de documentare pentru cercetătorul acestei frământate perioade din istoria românilor*”, reeditarea s-a impus cu necesitate întrucât lucrarea „*este foarte actuală și modernă [...], pentru că este minuțios documentată și sugerează (cel puțin ofițerilor de marină) idei în domeniul tacticii și tehnicii navale*”. (M.M.) ■

CENTRUL RADIOELECTRONIC ȘI OBSERVARE „CALLATIS”... LA 35 DE ANI

Foto: CREO

Căpitan-comandor
dr. Marian MOȘNEAGU

În baza Ordinului șefului Marelui Stat Major nr. CL 00420/1972, la 1 iunie 1972 lua ființă la Constanța Centrul Radioelectronic și Observare, subordonat Comandamentului Marinei Militare. Acesta s-a constituit ca urmare a nevoilor de informare despre situația navală și aeriană din zona litoralului românesc al Mării Negre, prin contopirea Sectorului 243 Transmisiuni Constanța, Companiei Radiotehnice Mangalia, din subordinea Batalionului 106 Radiotehnic și Transmisiuni, Companiei Bruiaj și Postului de Informare de Luptă al C.M.M. din cadrul Regimentului 110 Transmisiuni Costești.

La 1 iunie 1992, Centrul Radioelectronic și Observare s-a transformat în Brigada Radioelectronică și Observare, care la 14 august 1995 a primit denumirea onorifică „Callatis”. Ca urmare a restructurării armatei, la 1 octombrie 2001 s-a revenit la vechea denumire.

Noul Drapel de luptă al unității, înmănat la 1 decembrie 1995, a fost decorat la 4 iulie 2002 cu Ordinul Național „pentru Merit” în grad de cavaler.

Unicat în Armata României

Inițial, Centrul Radioelectronic și Observare, aflat sub comanda căpitan-comandorului Gheorghe Anghelescu, a funcționat în cazarma ocupată de Sectorul Transmisiuni, aparținând Direcției Hidrografice Maritime Constanța, cu o dislocare temporară în cazarma Școlii Superioare de Marină.

Încă de la constituire, noua structură a contribuit, prin îndeplinirea misiunilor

specifice, la apărarea obiectivelor Marinei Militare și creșterea capacității de apărare a țării prin perfecționarea continuă a forțelor și procedeele de ducere a acțiunilor de luptă și instruirea adecvată a rezerviștilor.

Personalul marii unități a participat la numeroase exerciții tactice și tehnice de specialitate, precum și la peste 35 de aplicații tactice și de specialitate, respectiv aplicații cu trupe, de transmisiuni și pe hartă, conduse de Statul Major al Forțelor Navale, Comandamentul 2 Operațional Buzău și Statul Major General.

De-a lungul anilor, personalul militar și civil a obținut calificative superioare la controalele și inspecțiile eșaloanelor superioare și a înregistrat rezultate meritorii la diverse concursuri de specialitate, spartachiade și olimpiade militare de transmisiuni, competiții sportive și manifestări culturale. Și, deloc surprinzător, s-a evidențiat constant în cadrul unor exerciții internaționale, precum BLACKSEA PARTNERSHIP,

Foto: CREO

BLACKSEAFOR, COOPERATIVE MAKO sau NIIRIS, desfășurate în Marea Neagră și în Marea Mediterană. Cu experiența acumulată peste hotare și diploma de absolvent al unor cursuri de perfecționare la Școala NATO de la Oberammergau-Germania, o serie de ofițeri și maiștri militari din cadrul Centrului au contribuit ulterior la reușita unor misiuni multinaționale sub comanda NATO sau sub egida ONU în Afganistan, Irak, Kosovo și Congo.

Pe timpul Revoluției din decembrie 1989, militarii din subordine au contribuit la paza și apărarea sistemului de aprovizionare cu apă a orașului Constanța din zona Cartierului Tomis Nord, asigurarea ordinii și liniștii publice în două sectoare importante ale orașului, controlul traficului auto la intrarea dinspre stațiunea Mamaia în oraș, precum și la paza magaziiilor de armament și muniție ale I.J.T.L. Constanța.

„Ciclopul” frontierei albastre

Astăzi, Centrul Radioelectronic și Observare este o mare unitate modernă, subordonată nemijlocit Statului Major al Forțelor Navale, care include comanda unității și statul major, subunități de luptă capabile să execute misiuni de cercetare și contraacțiune electronică, de supraveghere de la litoral a spațiului maritim și aerian din zona de responsabilitate a Forțelor Navale, centralizarea, prelucrarea și analiza informațiilor, înștiințarea centralizată asupra situației navale, diseminarea informațiilor și desigur, subunități și formațiuni de logistică.

„În prezent – ne-a precizat comandantul unității, comandorul Virgil Dospinescu

Foto: CREO

- obiectivul fundamental al Centrului Radioelectronic și Observare constă în cercetarea și monitorizarea permanentă a spațiului electromagnetic, maritim și aerian, pentru descoperirea și urmărirea țintelor aeriene, de suprafață și submarine din zona de responsabilitate a Forțelor Navale în vederea informării corecte și oportune a factorilor de decizie referitor la riscurile și amenințările posibile, pentru identificarea elementelor care ar putea genera situații de criză sau pericol militar, în scopul prevenirii surprinderii. Având în vedere necesitatea modernizării și perfecționării mijloacelor și metodelor de lucru, precum și a implementării standardelor euro-atlantice în activitatea de supraveghere a frontierei de stat a României, în baza Hotărârii Guvernului României nr. 324/2007 privind aprobarea „Strategiei naționale de management integrat al frontierei de stat a României în perioada 2007-2010”, unitatea este implicată în realizarea Sistemului integrat pentru securitatea frontierei de stat, sistem care reprezintă principalul instrument de exercitare a managementului integrat al frontierei de stat a României. Centrul

Radioelectronic și Observare „Callatis” are sarcini exprese în realizarea subsistemului de supraveghere a apelor maritime interioare, mării teritoriale, zonei contigue și zonei economice exclusive a României. Pentru executarea supravegherii apelor maritime va fi utilizat subsistemul integrat de supraveghere și control al traficului de nave de la Marea Neagră - SCOMAR, care va include stațiile de senzori de coastă, infrastructura de comunicații, centrul de comandă și control, precum și unitățile de intervenție navale, terestre și aeriene. Subsistemul integrat de supraveghere și control al traficului de nave de la Marea Neagră va asigura detectarea și identificarea țăntelor prin senzori radar și optoelectronici, transportul și fuziunea informațiilor în centrul de comandă și control, transmiterea informațiilor referitoare la situația navală către factorii de decizie, schimbul de informații rezultate în urma supravegherii maritim cu sistemele similare ale instituțiilor din cadrul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, Ministerului Administrației și Internelor, Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale,

precum și cu Sistemul de monitorizare prin satelit a navelor de pescuit”.

De-a lungul anilor, această mare unitate a cunoscut o ascensiune continuă grație managementului eficient și spiritului întreprinzător al ofițerilor care alcătuiesc astăzi galeria comandanților: căpitan-comandorul Gheorghe Anghelescu (1972-1976), viitor comandant al Marinei Militare, căpitan-comandorul Mihai Păduraru (1976-1980), căpitan-comandorul Mircea Neacșu (1980-1982, 1990-1995), comandorul dr. Gheorghe Marin (1995-1999), actualul șef al Statului Major General, colonelul Ion Panait (1999-2005) și comandorul Virgil Dospinescu, de la 1 decembrie 2005.

Cea de-a 35-a aniversare aureolează astfel biografia Centrului Radioelectronic și Observare „Callatis”, o entitate militară emblematică a Forțelor Navale Române aflată în plin proces de armonizare și eficientizare a unei structuri suplă și moderne, cu capabilități tehnice și personal performant, apt să îndeplinească fără cusur misiunile specifice la standardele de interoperabilitate ale armatelor statelor membre ale Alianței Nord-Atlantice. ■

Foto: CREO

ceea ce am înfăptuit alături de subordonați a avut la bază profesionalismul lor, experiența și dăruirea dar și renumele de unitate de elită a Forțelor Navale clădită de toți cei care ne-au precedat și cărora le exprim acum, ca și atunci, sincerul meu respect și deplina prețuire.” (M.S.)

VECHI PAVILIOANE NAVALE ROMÂNEȘTI
ÎN LUCRĂRI STRĂINE (4)

Comandor (r) Neculai PĂDURARIU

Înceiem acum scurta prezentare cronologică a câtorva dintre cele mai reprezentative scrieri străine în care au apărut date și ilustrații ale pavilioanelor navale românești.

1. K.A. IVANOV, **Pavilioanele statelor lumii**, Moscova, 1971. Lucrare în limba rusă, cu titlul, cuprinsul și un indice alfabetic în engleză. Reproducem ilustrația de la pagina 75 cu pavilionul Regatului României și respectiv pavilionul Marinei Militare din perioada dominației sovietice, precum și pe cea de la pagina 209 în care se văd însemnele NAVROM-ului (pavilionul și desenul de pe coșurile navelor).

2. NICOS ST. VLASSOPULOS, **Marina Insulei Ithaca în perioada 1700-1900**, Atena, 2001. O carte de mare valoare istorică, în

condiții grafice excelente, scrisă în limba greacă, având multe referiri la România. Reproducem aici pavilionul Țării Românești, purtat de legendara corabie *Marița* (1834-1835) și pe cel al Principatului Moldovei. Reamintim cu acest prilej că numeroase nave care au navigat sub pavilion românesc erau de fapt proprietatea unor greci, mulți dintre ei fiind originari din Ithaca."

3. Revista germană de istorie navală **STRANDGUT**. În numerele 60 și 61 din 2006

s-a publicat un amplu articol intitulat „Navele comerciale maritime ale României în perioada 1878-1944”, în prezent fiind în lucru, tot cu colaborarea autorului rândurilor de față, un material cu situația din 1945 până în 2007. Reproducem pagina 80 din STRANDGUT nr. 60, în care sunt înfățișate următoarele pavilioane și steme (de la stânga la dreapta și de sus în jos): Principatele Moldova și Valahia; județele Giurgiu, Galați și Brăila; marina comercială, stema regală, marina militară; Serviciul Maritim Român, geacul navelor militare, pavilionul navelor comerciale aflate sub comanda unui ofițer din marina militară; stindardele Familiei Regale: prinț moștenitor, prinț, regină, rege; Poliția Fluvială, Serviciul de Pilotaj, ghidonul navelor aflate sub comanda unui locotenent-comandor („căpitan de corvetă”).

ALBASTRUL INFINIT

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Orizontal:1) ALBASTRUL INFINIT-ALBASTRUL INFINIT. 2) Val marin sau oceanic,format prin întoarcerea violentă a apei, lovind un obstacol-Aparat de detectare pe MARE. 3) Cepel - Navă acostată la țărm. 4) ALBASTUL INFINIT - La sărut! - Insulă în Țara lui Grant, în apropierea Groenlandei. 5) Categorie sistematică în biologie - Ceață. 6) Inel la ancoră - Vector în fizică. 7) Literă arabă - Gustul apei de mare. 8) Element de armătură în construcții - Zeul mării la celti. 9) Colț în partea de sus a hainei - Pară ce susține un arbore. 10) Raționament corect - Una din Moire, divinitate a destinului (Mit. Grec.) 11) Au crepuscule albastre când e cald - Zeița cerului la egipteni - Bolid în dreapta!

Vertical: Balena ucigașă - ALBASTRUL INFINIT. 2) Farul pentru Nave-Albăstrie,pâlpăie noaptea pe ALBASTRUL INFINIT. 3) Sunt la cais! - Ține cerneală ALBASTRĂ pentru scris. 4) Literă arabă - Gaia din ... fregată! - Șipuri(Ban.) 5) ALBASTRUL INFINIT - „...ALBASTRE”, volum în proză al scriitorului Costache Anton. 6) Jumătate la greu! - Pește slab marin - Con gol! 7) Navă maritimă de Pescuit în MĂRI și OCEANE. 8) Cal de MARE - Arborat ca un pavilion pe o navă. 9) Asigurările navelor în port, pe timp de furtună. 10) Ultimele la șalupă! - Mijloc de monitoare! - Crustacee. 11) Repartizarea și fixarea unei încărcături la bordul navei - Infern.

Dicționar: PIM, TSE, LIR, AICA, NUT, IEG.

Rezolvarea careului din numărul trecut, DIN ȚĂRM ÎN ȚĂRM:

Orizontal: 1) NAUFRAGIATE. 2) ICAR – V – NEAM. 3) SOP – VANT – NI. 4) IS – IE – URMAS. 5) PTA – BUN – AS. 6) ARCA – TELAL. 7) R – ME – DIN – CA. 8) AVARIA – ECHI. 9) MET – PUPA – EE. 10) AROGANT – Z – T. 11) SCRUTATOARE.

Vertical: 1) NISIP – RAMAS. 2) ACOSTA – VERC. 3) UAP – ARMATOR. 4) FR – I – CER – GU. 5) R – VEBA – IPAT. 6) AVA – U – DAUNA. 7) G – NUNTI – PTT. 8) INTR – ENEA – O. 9) AE – MAL – C – ZA. 10) TANASACHE – R. 11) EMIS – LAIETE.

Ion BRINDEA

Centrul Tehnic-Editorial
al Armatei

Rețeta calității lucrărilor noastre:
profesionalism, tehnică modernă
și o tradiție neîntreruptă
de peste 85 de ani în domeniu.

B-dul Ion Mihalache, 124-126,
sector 1, București
Tel.: (021)224.26.34
e-mail: ctea_smg@yahoo.com

Executăm
lucrările necesare
Ministerului Apărării

Realizăm
dtp și design
modern, tipar
și finisare
la standarde
superioare
de calitate

editarea, procesarea digitală,
tehnicorectarea, corectarea
tiparirea și finisarea documentelor
regulamente, instrucțiuni,
cărți tehnice și de
cultură generală,
reviste ale categoriilor
de forțe armate,
broșuri, pliante,
lucrări de artă, tipărituri
stampilare și sigilare speciale
Ministerului Apărării

Ochiul Flotei

▲ 12 iunie 2007, Nava Școală *Mircea*, Marea Neagră. Cadeții urmărind manevrele executate de colegii lor aflați în arboradă.

Foto: Mihaela ZABOIODNI.

◀ 14 mai 2007, fregata *Regina Maria*, portul Iraklion. SGV Cosmin Atanasiu, la manevra pupa pe timpul acostării fregatei *SPS Almirante Don Juan de Borbon (F 102)*.

Foto: Mihai EGOROV.

▲ 12 iunie 2007, Nava Școală *Mircea*, Marea Neagră.

Cadeții de pe NS *Mircea*, prinzându-și centurile de siguranță înaintea urcării în arboradă.

Foto: Mihaela ZABOIODNI.

▲ 13 mai 2007, fregata *Regina Maria*, Marea Egee.

Mm II Mihai Olteanu (dreapta) și SGV Valentin Trifan, din echipa de acțiune la elicopter, așteptând o nouă secvență în timpul exercițiului de VERTREP.

Foto: Mihai EGOROV.

► iunie 2007, un aerodrom militar.

Mm II Bogdan Isac, scafandru, după încă un salt reușit cu parașuta.

Foto: Bogdan DINU.